

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت ابوالفضل العباس عليه السلام

عنایات حضرت ابوالفضل

پدر:حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام

مادر:ام البنین دختر خرام عامریه که بعد از شهادت حضرت زهرا علیها السلام بعد از ازدواج بالامامه اورابه همسری اختیار فرمود که بعد از آن بزرگوار سه فرزند دیگر به نام های عبدالله، جعفر و عثمان ازاوبه جهان هستی گام نهادند. و فرزندان این بانوی الهی هر چهار نفر در صحرای کربلا به شهادت رسیدند. این مادر را غدیده و بزرگوار هر روزه به قبرستان بقیع می رفت و به یاد چهار شهید گرامیش مرثیه با چشم گریان می خواند که ترجمه یکی از آن مراثی به فارسی چنین است .

مخلوق جانادگر ام البنینم	که من با محنت دنیا قرینم
مرأة البنين كفتـدـ چونـ منـ	پسرها داشتم زان شاه دینم
جوانان هر يكـ چونـ ماـهـ تـابـانـ	بـُـدنـدـيـ اـزـ يـسـارـ وـازـيمـيـنـمـ
ولـيـ اـمـروـزـ بـيـ بـالـ وـپـرـسـتـمـ	نه فـرـزـنـدـيـ نـهـ سـلـطـانـ مـبـيـنـمـ
مرأة البنين هر كـسـ كـهـ خـوانـدـ	كـمـ يـادـبـنـيـنـ نـازـينـيـنـمـ
چـوـ خـاطـرـ آـوـرـمـ مـنـ زـانـ جـوـانـانـ	زنـمـ سـيـلـيـ بـهـ رـخـسـارـ وـجـيـبـيـنـمـ
بـهـ نـامـ عـبدـالـلهـ عـثـمـانـ وـجـعـفـرـ	دـگـرـ عـبـاسـ آـنـ ذـرـ ثـمـيـنـمـ

مشخصات حضرت ابوالفضل علیه السلام

اسم: عباس بن علی بن ابیطالب علیهم السلام

كنیه: ابوالفضل - قمری هاشم

تولد: 4 شعبان سال 26 هجری قمری، در مدینه طیبه (بعض اقوال دیگر نیز در تاریخ آمده)

شهادت: محرم الحرام سال 61 هجری قمری

نام مادر: فاطمه کلابیه معروف به ام البنین علیها السلام

سمت: در صحرای کربلا پرچمدار و فرمانده ارتضی سید الشهداء امام حسین علیه السلام و سقای تشنیه لبان که

شهادت آن بزرگوار زمان خلافت یزید بن معاویه لعنة الله عليه قاتل آن بزرگوار حکیم بن طفیل بود.

عنایات حضرت ابوالفضل

پنجمین فرزند پسر امیر المؤمنین بعداز امام حسن وحضرت امام حسین علیهم السلام - حضرت محسن علیه السلام - حضرت محمد حنفیه - وحضرت عباس علیهم السلام بود

زاده شیر خدا

زفروغ توکند جلوه گری ماه به شب	ای که خورشید زند بوسه به خاکت زادب
بلبان یکسره خوانند به نام تو خطب	توئی آن گل که زپدایش گلزار وجود
مظہر عزّت و آزادگی وفضل ادب	نیست برآئینه ذات تو جز نور خدا
میوه باع علی میر شجاعان عرب	نور حق ماه بنی هاشم وشم ع شهدا
زاده شیر خداخسرو فرخنده نسب	منع جود وعطاء، مظہر اخلاص وصفا
که مراجان به هوای تو رسید است به لب	نظر لطف وعنایت زمن ای شاه مپوش
کژ حریمت دل افسرده مایافت طرب	نکند عاشق کوی تو تمنای بهشت
دگرازدaman جانان نکشد دست طلب	در ره عشق (رسا) هر که مطلوب رسید

کرامات 1 با گفتن یا ابوالفضل در تصادف شدید سالم ماند

جناب حجۃ السلام موسوی زنجانی روز 14 صفر 1413 به نقل از دونفر جوان گفت، شخصی به نام دکتر محمد که مدت سی سال است در آمریکا زندگی می کند، به تهران آمد گوسفندی به نام حضرت ابوالفضل قربانی کرد، و بلا فاصله به آمریکابرگشت، ازاو این تعجیل و داستان را پرسیدند گفت روزی در واشنگتن باماشین در حرکت بودم ناگهان دختر بچه ای جلو ماشین آمد پا روی ترمز گذاشت و گفتم یا ابوالفضل پایین آمدم دیدم با اینکه پای بچه زیر ماشین رفته بود، کاملاً سالم بود با توجه به قوانین شدید تصادف در آمریکا من خود را بسیار وحشت زده دیدم ولی به برکت نام ابوالفضل به خیر گذشت و چون در آمریکا کسی که قابلیت مصرف گوشت قربانی حضرت ابوالفضل را داشته باشد نمی شناختم، باشدت گرفتاری و کشتن کار برای اداء نذرم به ایران آمدم.

عنایات حضرت ابوالفضل

کلید قفل مشکلها ابوالفضل

کلید قفل مشکلها است عباس	به مردی شهره دنیاست عباس
مروّت ریزه خوار خوان لطفس	فتوّت صورت و معنا است عباس
حسین بن علی رامردصالح	ولی بر ماسوا مولا است عباس
به دشّت کربلا آرامش دل	برای زینب گُبری است عباس
بُودبدرمیز هاشمیون	که زیبا تر زهر زیبا است عباس
بزن بردامنش دست توسل	که درجود سخا آقا است عباس
اگرچه زاده اُم البنین است	ولیکن مادرش زهرا است عباس

کرامات ۲ آقاتو مشکل موامیدانی

جناب حجۃ‌السلام آفاسید نجف رضوی سال ۱۳۷۶ نامه‌ای به نویسنده کتاب (چهره درخشان حضرت ابوالفضل علیه السلام) نوشته، پس از خواندن این کتاب منقلب شدم و برای رفع مشکلم با توجهی خاص، آن حضرت را به برادرش حضرت ایوب‌الله الحسین علیه السلام قسم دادم و از منزل بیرون رفتم ظهر که به منزل آمدم همسر گفت مشکلمان بر طرف گردید، در حالیکه او از توسل من بیخبر بود

کیستم من جرعه نوش ساغرقالوبلايم	زاده اُم البنین و سورچشم مرتضایم
از ولادت تاشهادت عبـد دربارحسینـم	شرزشیریشه خونین دشت کربلا یـم
گـرحسین بن علی فـلک نجـات شـیعیـان شـد	من درـایـن کـشـتـیـ بـه درـیـایـ هـدـایـتـ نـاـ خـدـایـم

کرامات ۳ شفای بچه فلج

جناب آقای سید علی صفوی کاشانی مداح اهل بیت عصمت طهارت علیهم السلام نقل کرد، یکی از عزیزان سقا که با مشک چرمی در هیئت عزاداری آب می‌داد، گفت خداوند پسری به من داد که یازده سال فلح بود، شب تاسوعاً به من گفت بابا امشب مرا با خودت به هیئت بیرواز اربابت ابوالفضل شفای مرابگیر، من از گفته او پریشان شدم مشک را بدوش انداخته و عزیز فلجم را روی دوش گذاشته به هیئت آمدم با خود گفتم

عنایات حضرت ابوالفضل

اگر امشب بجهه ام راشفاندهد میان جمعیت مشک راپاره می کنم ، ولی بلا فاصله از این فکر پشیمان شدم ، آمدم منزل ، هم خود و هم فرزندم با چشم گریان درحال توسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام بودیم ، که پسرم صدازد ببا اربابت شفایم داد و دیدم که با پای خود به اطاق من آمد و گفت یک مرتبه اطاق را روشن دیدم و یک نفر گفت بگویابوالفضل و بلند شو ، تا کفتم یا بالوبالفضل بلند شدم و شفا یافتم ، پسرم را بردم به هیئت و آن فرزند شفایافته ام را به اعجاز حضرت ابوالفضل که همه می شناختند نشاند ادم.

کرامات ۴ نجات از یک تصادف

جناب آقای سید نجف رضوی چنین نقل کرد ، عمه من حقیر در سفر زیارتی کربلا معلی گفت ، اتوبوس در اثر طوفان و گرد و غبار شدید با اتوبوس مقابل شاخ به شاخ شد ناگاه صدای مسافرین به یا ابوالفضل علیه السلام بلند شد ، ناگاه دیدم آقائی که دست نداشت باشانه مبارکش مانع تصادف شد و ناپدید گردید .

کرامات ۵ شفا یافته از تب راجعه

جناب آقای سید نجف رضوی نیز نقل می کرد ، در سین ۱۷ یا ۱۸ سالگی در زادگاهم (کرم جگان) اطراف قم ساکن بودم به مرض تب راجعه مبتلا شدم ، به دکتر غلام سین جاسی مراجعه کردم ، چون مأیوس از معالجه بوددار و نداد و مادر و خواهرم مقدمات کفن و دفنم را فراهم می کردند ، در حالیکه مرگ رامی دیدم و آماده بودم یک مرتبه یاد حضرت ابوالفضل علیه السلام افتادم ، نذر کردم هرسال شب تاسوعا گوسفندی قربانی کرده و سفره بیاندازم و به نام آن بزرگوار اطعام کنم ، در عالم خواب دیدم آقایی بالباس سبز و زیبا و خوش قد و قامت بالا سرم ایستاده فرمود : تو خوب شدی ، واز نظرم ناپدید شد چشم باز کردم خود را سالم دیدم ، شصت سال است که شباهی تاسوعا نذر خود را ادامی کنم .

کرامات ۶ نجات از غرق شدن در دریا

ثقة الاسلام آقای شیخ محمد علی مکارمی نقل کرد شخصی به نام حسین ناصریان فرد مقیم مشهد مقدس اظهار داشت . پدرم دریکی از مسافرت های دریایی از کشتی به دریا می افتاد ، درحال غرق شدن سربه آسمان بلند کرده می گوید یا بالوبالفضل به دادم برس ، ناکهان دستی اورا گرفته و داخل کشتی قرار می دهد .

کرامات ۷ شفای عروس بیمار

حجه السلام والمسلمین حاج سید ابوالفضل یثربی نقل می کند، سال ۱۳۴۵ شمسی در حرم حضرت ابوالفضل عليه السلام بودم دختری رادرحال رعشه بدن بود آوردنده، خانمی که معلوم شد مادر اوست خطاب به ابوالفضل عليه السلام فردا عروسی این دختر است جواب شوهرش راجه بدhem، ناگهان صدای هلهله و شادی همراه ریختن نقل بلند شد، خدمه حضرت برای او چادری دیگری آوردند، او با عنایت خاص آن حضرت از حرم بیرون رفت، در حالیکه کاملاً شفا یافته بود.

کرامات ۸ شفای دیوانه

از همان حجه السلام یثربی نقل شده، در حرم ابوالفضل عليه السلام بودم چند نفر قوی هیکل جوان رشیدی را که دیوانه بود اور بازنجیر به ضریح بستند، کسی جرأت نزدیک شدن به اورانداشت چون حتی بادنداهای خود پنجره های ضریح را فشار می داد ناگاه دیدم زنجیر باز شدم رد دیوانه با تعامل کامل عقب عقب قدم بر میداشت تا پشتیش به ضریح نباشد، در حالیکه اشک از چشم به صورتش جاری بود

هم علامت بود و هم صاحب علم

حضرت عباس، سردار حسین	آن علمدار فداکار حسین
-----------------------	-----------------------

هم علامت بود و هم صاحب علم	دولت حق را، امیر محترم
----------------------------	------------------------

شیر خورشید و دل، چون شیر داشت	روی چون خورشید و دل، چون شیر داشت
-------------------------------	-----------------------------------

هم سکندر، محو در داناییش	حضر، بودی تشنہ سقاییش
--------------------------	-----------------------

شددودستش در صفحه میدان، جدا	آه از آن ساعت که تیغ جفا
-----------------------------	--------------------------

تارساند آب، برف لان زار	مشک، بادندان گرفت آن نامدار
-------------------------	-----------------------------

آفتباش، شدنها در ابر تیر	شد نشان تیر، آن میر دلیر
--------------------------	--------------------------

شد چومهری با شعاعی، جلوه گر!	بس نشسته تیر، اورا پر بیه پر
------------------------------	------------------------------

عنایات حضرت ابوالفضل

مشک شد، دارای چشمی اشکبار!	ناگهان، از تیرقوم بدشوار
که نماندی اشک، اندر چشم مشک	آن قدر برحال او فشاند اشک
دست بکشودوز ذش برس عمود	دید چون بی دستیش خصم عنود
زدندای: یا اخادرک اخاک	از سمند افتاد برخاک هلاک

کرامات ۹: شفاییکی از سران ایل سنجابی کرمانشاه

این مرد به نام حاجی قهرمان صالح سنجابی سال ۱۲۹۳ شمسی به علت یک بیماری ناشناخته در بیمارستان برلین آلمان تحت معالجه قرار میگیرد، چون اطباء متخصص از معالجه او مأیوس می‌شوند، وصیت می‌کند جنازه اش را به کربلا برده و در حرم مطهر حضرت ابوالفضل علیه السلام به خاک به سپارند. یک شب در خواب و بیداری حضرت رامی بیند می‌فرماید شفای تورالازدرگاه خداوند گرفته ام، برو کربلا به زیارت برادرم حضرت امام حسین بن علی علیه السلام، سپس به نزد ماییا که خداوند شفای تورالاینجا فراهم کرده، مرحوم سنجابی در عین مخالفت بیمارستان به حرکت او، از برلین خود را به کربلا می‌رساند، پس از زیارت در صحن مبارک چند نفر از افراد خانواده اش رامی بیند، و می‌گوید یک ماه قبل مادر بزرگت خواب دیده حضرت ابوالفضل علیه السلام فرموده خداوند به وسیله مافرزندش راشفا می‌دهد. چند نفر را کربلا بفرست، فرزندت را تحويل بگیرند. مرحوم سنجابی که با همان مرض سخت به کربلا آمده بود، با چند دارو کیاهی پس از چند ساعت خواب بیدار می‌شود در حالیکه هیچ نوع درد و کسالتی در خود مشاهده نمی‌کند. مرحوم سنجابی پس از دیدن این معجزه از حضرت ابوالفضل علیه السلام در میان ایل سنجابی تکیه ای به نام حضرت ابوالفضل علیه السلام می‌سازد.

مرتضی را تو فروغ بصر و راحت جانی	ای ابوالفضل که محبوب خداوند جهانی
به برآوردن حاجات هم اینی و هم آنی	نه امامی نه پیغمبر ولی از فضل الهی

کرامات 10: مصون ماندن از آتش سوزی

جناب آقای محمد افوهی آموزگار محترم دبستان شهدای ۱۹ دی قم نقل میکرد، جنب سنگبری کاخ سابق ناصر شخصی به نام قیومی مسلمان و هوشنج و منوچهر یهودی مشترکاً کارخانه را اداره می کردند یکروز کارخانه در اثریک جرقه که به اسکاج وابرها سرایت کرد آتش گرفت. این موقع یکی از یهودی هافریاد زد، یا ابوالفضل ناگهان گوئی آبی بود که روی آتش ریخته شد، آتش خاموش شد، سپس یهودی دستورداد گوسفندهای ذبح کرده و در میان افراد تقسیم کرد.

کرامات 11: نجات بچه در چاه افتاده

دریکی از خیابان های کاشان به نام محتشم قبل از آسفالت که چاه های عمیقی بود یکی از بچه های مدرسه هنگام عبور به یک چاه چهل متری فرو می رود فردی به نام جواد اخباری، مقنی سه روز از آن چاه خاکبرداری می کند بچه زنده از چاه بیرون می آورند، ازاو چگونگی زنده بودنش رامی پرسند، گفت تا خود را درون چاه دیدم گفتم یا حضرت ابوالفضل علیه السلام دستی پیدا شد مرایان طاقچه ای گذاشت، کفتند این چند روز از نظر غذا چه می کردی گفت برایم شیر می آورند، به جهت این معجزه چند روز در کاشان چراغانی و جشن برقرار گردید.

ای که خورشید زند بو سه به خاکت ادب زفروغ تو کند جلوه گری ماه به شب

توئی آن گل که زپیدایش گلزار و جود بلبلان یکسره خوانند به نام تو خطب

کرامات 12: باتوسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام صاحب منزل شدم

آقا جواد شریفی در تاریخ ۲/۸/۱۳۷۵ مروم قوم داشته که چند سالی آرزوی سکونت در شهر مذهبی قم را داشتم، ولی برایم امکان نداشت ولی باتوسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام با گفتن ۱۳۳ مرتبه که در حروف ابجد اسم عباس است. یا کاشف الکرب عن وجه الحسین علیه السلام اکشف کربی بحق اخیک الحسین علیه السلام. امکانات فراهم شد و اکنون حدود دو سال است که در منزل شخصی خود در محله زنیل آباد قم سکونت دارم.

کرامات ۱۳: گاهی به دلیل حکمت و مصلحت دعا مستجاب نمی شود.

سید عطاءالله شمس دولت آبادی نقل کرد، یکی از علماء ده شب برای رفع مشکلی در حرم حضرت ابوالفضل عليه السلام بیتوته کرد و نتیجه نگرفت، شب آخریوته دید زنی طفل ناقص را کنار ضریح انداخت و گفت یا ابوالفضل من از شما اولاد خواستم بچه ناقص به من داده شده من از اینجا نمی روم تا بچه کامل برایم بگیری، ناگهان غوغایی به پاشد طفل سالم گردید زن بچه رادرآغوش گرفت ورفت، من عرض کردم یا ابوالفضل من ده شب است که تو سلاّتم اثری نبخشیده واین زن به این زودی حاجتش برآورده. کنار ضریح در خواب شنیدم حضرت به من فرمود هر کس به قدر معرفت خود اظهار نیازمی کند، نسبت به تو مانیز به لطف می نگریم و صلاح تورادراین حال می بینیم.

کرامات ۱۴: شفای مریض مبتلا به سل

زمان گذشته مرض سل مرض العلاج بود، حاج عبدالله شیرفروش معروف حاج عبدالله باخو به مرض سل مبتلا شدو بهترین طیب معالج یک طیب یهودی بود که به او گفت مگر حضرت مسیح عنایت کند، مرض من شدید شد بطوريکه مقدمات کفن و دفن را آماده کرده و چانه مرا بستند، در آن حال احتضار و مرگ توسل به حضرت ابوالفضل عليه السلام پیدا کردم در آن حال حضرت را دیدم جام آبی به من داد و من شفایافته از جابر خاستم و هیچ اثری از آن مرض در من باقی نمایم.

کرامات ۱۵: رانده مسیحی مسلمان شد

حجّة السلام والمسلمين آقای شیخ قدرت الله اسکندری میانجی نقل کرد در قم با جوانی به نام اسکندری که ارمنی بود و تازه مسلمان شده بود آشنا شدم. گفت ماشین باری داشتم در حین رانندگی آتش گرفت در هایش محکم بسته شده بود که به هیچ وجه باز نمی شد. توسل به حضرت ابوالفضل پیدا کردم در باز شد و از ماشین بیرون افتادم. بیهود شدم به هوش آمدم تمام ماشین سوخته لذا نزد یکی از مراجع قم رفتم و مسلمان شدم. اسم مرا هم ابوالفضل گذاشتند. در بیمارستان نکوئی سنت کردم اقوام ارمنی مرا طرد کردند فعلاً برای امرار معاش تاکسیرانی میکنم.

کرامات ۱۶(با داد و فریاد حاجت گرفت)

مرحوم حج شیخ عباسعلی اسلامی رحمة الله عليه بنیان گذار جامعه تعلیمات اسلامی نقل کرد روزی با جمیع از خدمه در ایوان حرم حضرت ابوالفضل نشسته بودیم. آنگاه مردی عرب وارد حرم شد و داد زد مولای من مگر نمی بینی مگر نمی شنوی من رفتم جلو دست به سینه‌ی من زد دست به درون ضریح برد و گفت پسر علی اموالم را که دزد برد از تو می خواهم، زمانی نگذشت دیدم کیسه‌ای در دست داشت وقتی گشود پر از لیره های عثمانی بود مردم ریختند پول های کیسه را از او می گرفتند و در مقابل هر یک پول زیادی به او می دادند ولی آخرین پول کیسه را به کسی نداد و گفت اگر همه‌ی پول های دنیا را بدنه‌ند این یکی را نخواهم دهد.

کرامات ۱۷(شفا یافتن طفل در حال مرگ)

محمد علی فرزند حسین ساکن کربلا نقل میکند سال ۱۳۴۵ هجری شمسی یکی از فرزندان من به نام محسن از حین ولادت نا خوش حال بود. نظرات و داروهای اطباء مختلف هیچگونه اثر بخش نبود. روزی وارد منزل شدم، دیدم بچه رو به قبله، و بالای سرش قرآن گذاشتن من که داغ بچه یک ساله‌ی دیگر را به نام حسین در دل داشتم بسیار پریشان شدم. با چشم گریان به بارگاه ملکوتی حضرت ابوالفضل (ع) رفتم و عرض کردم (یا وجویها عند الله اشفع لی عند الله فی شفاء ولدی، یا باب الحوائج یا ابا الفضل و الکرم والجود لاتؤدّنی خائیاً یا سیدی). وقتی از حرم بیرون آمدم با برادرم روبرو شدم، گفت کجا بودی گفتم حرم حضرت ابوالفضل، دیدم با روی باز و خندان گفت بشارت باد تو را که فرزندت سالم و بهبودی یافته است.

کرامات ۱۸(پیدا شدن نامه‌ی محروم‌انه)

محمد صفر کاظمی میگوید من در سال ۱۳۵۵ یک هفته قبل از عید از طرف اداره خود مأمور شدم یک نامه محروم‌انه و بكلی سری را به شهر دار وقت برسانم، نامه را در کیف نامه پشت موتو گذاشتم، در محلی که باید نامه را تحویل دهم دیدم کیفم نیست، با دیدن این وضعیت من آخر عمر و یتیمی بچه هایم را به چشم دیدم، و حالت یک مردی متحرک کردم، پلیس اداره را خبر کردم حکم بازداشت را صادر کرد، اداره تعطیل شد ماشین نویس مشغول تحریر نامه رئیس برای زندان من بود، یاد شب عید و بچه هایم و امور زندگی و عاقبت سخت کارم می‌اند یشیدم، هر چه فکر کردم چه کنم این مشکل با پارتی و واسطه حل شدنی نیست، یکمرتبه

عنایات حضرت ابوالفضل

با خود گفتم چرا با پارتی هم میشود اما نه هر پارتی اینجا بود که درب اطاق دفتر خود را بسته رو به قبله ایستادم سه مرتبه بلند گفتم یا ابوالفضل به دادم برس . دیگر چیزی نفهمیدم . ناگهان دستی پشت سر خود احساس کردم ماشین نویس بود. گفت بلند شو پاکت نامه پیدا شد یک راننده تاکسی پاکت را روی میز اطلاعات اداره گذاشت و رفت ، رئیس اداره گفت خطر بزرگی از تو گذشت گفتم با پارتی، گفت کدام پارتی گفتم حضرت ابوالفضل عليه السلام.

کرامات 19: شفای شکستگی پای پیرمرد بیش از هشتاد سال سن

جناب حجۃ‌السلام سید مرتضی سیستانی مجتهدی نقل می کند، مرحوم حاج سید عباس رئیسی از مداھان ارض اقدس رضوی که بیش از هشتاد سال سن ازاو گذشته بود ، دریک روزبرفی به زمین خورد و استخوان بالای پایش شکست، و بستری شد ولی براثر کهولت سن معالجات مفید واقع نمی شد،

ولی توسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام پیدا کرده ، ناگهان در عالم بیداری می بیند حضرت ابوالفضل علیه السلام سوار اسب داخل صحن حیاط تشریف آورده مقابل اطاق بستر ایشان ، نگاهی به حاج سید عباس کرده و تشریف می برد بلافاصله ایشان در آن سن بالا و کهولت شفای کامل یافت و آثار درد و شکستگی بکلی برطرف می شود.

کرامات 20: نجات از مرض و با

مرحوم آیة‌الله العظمی اراکی برای عده‌ای از طلاب به مناسبتی نقل فرمودند، پدر من از علماء زمان خود بود، در بازگشت از مکه با کشتنی عازم ایران بود، در اثر شیوع مرض و با عده‌ای مرده و جنازه آنها را به دریا انداختند، پدر من مبتلا به مان مرض گردید، و کاملاً آثار مرگ در ایشان دیده می شد دهه عاشورا بود، شب عاشورا متوجه حضرت ابوالفضل علیه السلام می شود، به تدریج رو به بهبودی گذاشته و سالم به وطن بازمی گردد.

قبله حاجاتی و دست خدا

ماهمه در دیم تو مارادوا

میچکس از لطف تو محروم نیست

بر توبو دخلق خدار امید

ای شده در کرب و بلا نامید

عنایات حضرت ابوالفضل

ای ادب حلقه به گوش ملک

پایه قدر توب دوش فلک

کرامات 21 شفای مرض لاعلاج پوستی

جناب حجۃ‌الاسلام حاج شیخ عبدالوهاب سلطانی نقل کرد دهه عاشرورا در محله (کارد گر محله) 6 کیلومتری فریدون کنارمنبر می‌رفتم شب تاسوعاً حدود 300 نفر که یک گوساله همراهشان بود وارد شدند، روحانی محل در آن حسینیه حدود یک ربع از عظمت حضرت ابوالفضل علیه السلام صحبت کرد. فردی از محترمین مجلس برخاست و جوان 24 ساله خوشرو و بلند قامت در کنار او ایستاد آن فرد محترم به معروفی این جوان پرداخت، ایشان دانشجوی اهل همین محل می‌باشد. که مبتلا به سرطان پوستی می‌شود، که حتماً باید برای معالجه به خارج از کشور برود، خانواده بی‌بصاعت جوان به هر زحمتی بود، وسائل حرکت اور افراهم کردند، پس از رفتن او خانواده جوان به جایگاه مخصوص و معروف حضرت ابوالفضل علیه السلام آمده متولّ شده و گوساله‌ای را برای قربانی نذر کردند، ولی پس از رفتن به خارج اطباء هرچه معاينه می‌کنند آثاری از مرض نمی‌بینند، لذا به جهت عنایت حضرت ابوالفضل علیه السلام گوساله راذبح وازاهالی آن شب در حسینیه پذیرایی به عمل آمد.

کرامات 22 نجات از بیابان

جناب محمد صادق بحیرائی از پدرش مرحوم محمد حسین بحیرائی نقل کرد، یکی از بستگان ایشان برای کاربه کویت می‌رفت، شخصی که چون متدين بود به او شیخ حسین می‌گفتند افراد رابطه قاچاق به کویت می‌برد یک بار وسط راه شرط (پلیس راه) به آنها حمله می‌کند، آنها برای رد کم کردن به بیابان می‌زنند، و راه را کم می‌کنند بطوريکه جز بیابان چیزی نمی‌بینند، پس از یک شبانه روز سرگردانی در بیابان خستگی و مشکلات دیگر متولّ به حضرت ابوالفضل علیه السلام می‌شوند او گفت ناکهان دیدم سواری از دور می‌آید گفت شیخ حسین چنانراحتی صلوات بفرست و دست روی صورت بگذار، شیخ این کار را نجام داد ناگهان خود و گروه را مقابل یکی از مساجد کویت دیدیم.

کرامات 23 نجات از اعدام

عنایات حضرت ابوالفضل

دانشمند محترم حجۃ‌الاسلام آقای سید محمد جلالی نقل کرد، در ۱۴ ربیع‌الثانی ۱۳۵۶ از طرف حزب بعث صدام به مدارس علمیه نجف اشرف حمله کرده و عده‌ای از طلاب من جمله بنده را به جرم مخالفت باعثی‌ها دستگیر کرده و بعد از سه ماه شکنجه دستور اعدام دادند، بنده و شیخ حسین حکیمی با تسلی به حضرت ابوالفضل علیه السلام آزاد شدیم و بقیه اعدام شدند.

Abbas Dili ke pa'i bost Touboud مشتاق لقای حق پرست تو بود

Amroozche kard-e ai ke farda zherae امروزچه کرده‌ای که فردا زهراء

کرامات ۲۴ سالم ماندن از منابع نفتی از حريق به برکت پرچم حضرت ابوالفضل

سال ۱۳۵۲ آیام جنگ دوم هند و پاکستان بود، در شهر کراچی کنار دریا منابع نفتی بسیاری متعلق به شرکت‌های مختلف وجود داشت، هوای مهای هندی منابع نفتی مذکور را بمباران کردند، حدود یک هفته این منابع و هرچه اطراحی شد سوخت بطوریکه زمین آنجا مثل آجر شده بود، میان تعداد بسیار زیاد منابع نفتی که کاملاً سوخت آتش منبع از آنها که پرچم حضرت ابوالفضل علیه السلام بالای آنها نصب بود سالم ماند. با آن که دور تادور آنها آتش گرفته بود حتی تصور اینکه این چند منبع، سالم بماند هم مشکل بود.

Asman shraf va mazhar-nikki be jehani آسمان شرف و مظہرنیکی به جهانی

Saleha baghaderaz korb va labazibeh salam سالها بگذردار کرب و بلا بازی به عالم

کرامات ۲۵: گوشتی که آتش به او اثر نکرد

خطیب دانشمندواعظ معروف منطقه چهارمحال و بختیاری حجۃ‌الاسلام میر فروغی که چند سالی در اصفهان اقامت داشت نقل کرد، در یکی از سفرهای کربلا از قصابی گوشت گرفتم، سرراهم به حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام رفتم پس از دعا و زیارت در منزل گوشت را برای طبخ ظرف و روی چراغ گذاشتم با اینکه حدود دو ساعت در حال جوشیدن بود، گوشت نپخته بود و مرتبه برای شب روی چراغ گذاشتم ولی با کمال تعجب به هیچ وجه پخته نشد. فردای صبح به سراغ قصاب رفتیم گفت این گوشتی است که به مشتری هافروختیم کسی شکایت نداشته بخصوص گوشتی که به شما دادیم، ما که به فکر فرورفته بودیم، به این نتیجه رسیدیم که این گوشت

عنایات حضرت ابوالفضل

چون در حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام برد شده آتش در آن بی اثر گشته است شاید این اشاره باشد که زائرین آن حضرت در صورت اخلاص از آتش روز حشر مصونیت خواهند داشت.

کرامات ۲۶ شفای گاو شیر ۵

آیه الله حاج سید مهدی لاجوری از قول یکی از اهالی قریه حصار حسن بیک ورامین نقل کرد، سال ۱۴۱۸ قمری ۲۵ جمادی الثانی گاو شیردهی داشتم مریض شد دامپزشک پس از معاینه گفت اگر می خواهی ضرر نیینی اورابکش، من متول به حضرت ابوالفضل علیه السلام شدم و با عصبانیت گفت آفاجان اگر عنایت نفرمائی دیگر سفره برایت نمی اندازم. یک مرتبه دیدم گاو استفراغ کرد یک کلید و یک تگه آهن از شکم او بیرون آمد. و به سرعت خوب شد، همان دکتر دامپزشک بعد از معاینه گفت این نیست مگر کرامت حضرت ابوالفضل علیه السلام

کرامات ۲۷ نجات از فساد اخلاق

آقای مهدی تعجبی مداخ اهل بیت علیهم السلام نقل می کند، در آغاز جوانی شخص منحرف و گمراه و به انواع گناهان آلوده بودم، و چیزی جز ضد مذهب و اخلاق نداشتم، طبع شعر داشتم شعرهای فکاهی برای روزنامه توفیق می گفت، تاینکه به یک بیماری لاعلاج مبتلا شدم که اقوام و نزدیکان از ترس و اگیراز من بیزاری دوری می جستند، یک روز تصمیم گرفتم بروم در بیابان های تهران آن قدر بیمانم تا بمیرم مقداری راه رفتم به یک خانه رسیدم که هیأتِ سقا از حضرت ابوالفضل علیه السلام دائزبود وارد مجلس شدم مداعی مشغول مداخ حضرت ابوالفضل علیه السلام بود، بسیار گریه کردم و متول شدم شفا پیدا کردم، ولی من حق ناشناس دنبال انحرافات رارها نکردم و به خطاهای گذشته ادامه دادم، شبی خواب دیدم در میدان بزرگی به اندازه ورزشگاه امجدیه شیری به بزرگی یک اسب دوره میدان راه می رفت و غرش می کرد مردم از ترس به خود می لرزیدند ناگاه درب محوطه باز شد، مردی پر صلابت وارد شد، شیر خودش را روی پای او انداخت واودست به پشت شیر می کشید و اورانوازش می کرد و دست دیگر ش را مردم می بوسیدند، من خواستم دستش را بوسم دستش را کشید و از من روی برگردانید، از جمعیت سؤال کردم چرا این آقانمی گذارد دستش را بوسم، ندانی به گوشم رسید، مگر این آقا تورا شفانداد حیا نمی کنی، از خواب بیدار شدم دنیابرای من دنیای دیگری شد و از همه چیز توبه کردم و تمام اشعار و فکاهی هایم را که مشتری خوب داشت آتش زدم و عهد کردم که جزبه مداخ اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام پردازم و تا مروز که ۵۶ سال از عمرم می گذرد به عهد خود و فادرمی باشم. شعر ذیل راسروده ام.

مرتضی را تو فروغ بصر و راحت جانی

ای ابوالفضل که محبوب خداوند جهانی

عنایات حضرت ابوالفضل

مظہر کامل حریت وایشاروت وانی	آسمان شرفی، طارم اجلال و شکوهی
همه جادادرس ویاور محنث زدگانی	سالها بگذر داز کرب و بلابازی به عالم
بے وفاظہ و ضرب المثل پیرو جوانی	در شگفتند خلائق همگی از ادب تو
بے برآوردن حاجات هم اینی و هم آنی	نه امامی نه پیغمبر ولی از فضل الهی
که علارغم عطش زآب روان دست برانی	از تو زیبنده بود ای سرو جانم به فدایت
ورنه امروز نمی بود زاسلام نشانی	خون پاک تو و مولای تواحیا گردین شد
که به مخلوق توحود کاتب سرخط امانی	دشمنت خط امان دادر آن معركه، غافل
به ابی انت و امّی ز مقام تونشانی	هست از قائم آل نبی و حجّت بر حق
اگراوراز کرم خادم درگاه بدانی	سزد (آواره) که بر منزلت خویش بیالد

کرامات 28: ادامه زندگی در عراق خلاف دستور صدام

جناب حجۃ الاسلام آقای حاج سید محمد جلالی می گوید، تولد م در کربلا و تاسن 25 سالگی که دروس جدید را تادیپلم و دروس حوزه راتاسطح خواندم در آنجا بودم، تابه دستور صدام که باید ایرانی هارا از عراق دریک مهلت شش روزه تبعید کنند، بخصوص که صدام روی خانواده ما بسیار حساس بود، زیرا خاندان سرشناس محل بودیم و پدرم با اینکه بسیاری از علماء رفته ایشان ماند، لذا صدام دستور فوری و جدی تبعید ایشان را صادر کرد، لذا باعجله همانند عربها با سرپای بر هنر به حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام آمد و متوجه شدیم، پس از بازگشت بمنزل هر روز منتظر بودیم که چه خواهد شد و لی سالها گذشت و آن مسئله به کلی متفی شد و کسی متعرض مانگردید.

کرامات 29: شفای دیوانه خطرناک

جناب حجۃ الاسلام حاج اشرف کاشانی مروج مکتب اهل بیت علیه السلام نقل کرد که پدر مادرم به نام سید محمد، که از روضه خوانهای معروف کاشان بود، یکی از پسرهای ایشان به نام سید ابوالقاسم که برای منبری به سمنان دعوت شده بود با فرقه ضاله بهائی درگیر می شود، و اورام سموم می کنند که به حالت جنون به کاشان

عنایات حضرت ابوالفضل

برگشت، که خودم درسن هشت سالگی دیدم بالای بام ایستاده می گوید همگی ازینجا بروید والا همگی رامی کشم، در طول سه سال دیوانگی به طوری خطرناک شده بود، که مردم کاشان ازاومی ترسیدند پدرزن او به دختر خود گفت، مرامی بینی مالی ندارم به توبدهم صرف معالجه شوهرت کنی اما متousel به حضرت ابوالفضل علیه السلام بشو واین دو بیت را بخوان

ای ماه بنی هاشم خورشید لقاب عباس ای نوردل حیدر شمع شهدا عباس

بامحنت و درد و غم، مارو به تو آوردیم دست من محزون گیراز بهر خدا عباس

آن زن در زیرزمین تاریک منزل متousel می شود، ناگاه زیرزمین روشن شده و صدایی می شنود برخیز ما ابوالقاسم راشفا دادیم سید شفا یافت مردم کاشان جشن مفصلی برپا نمودند

کرامات ۳۰: بازگشت بینائی چشم

آقای خواجهی در مشهد در حین کار صنعتی یک تکه آهن به اندازه یک عدس از زیر چکش جستن کرده، ووارد چشمش شدو بینائی را از دست داد، به بیمارستان امام رضا علیه السلام و بعد به بیمارستان لبافی نژاد منتقل گردید، اطباء هردو بیمارستان نظر دادند که چشم راست را تخلیه کنند تا به چشم چپ سرایت نکند آقای خواجهی سه گوسفند نذر می کند یکی برای امام حسین، یکی ابوالفضل، و یکی برای موسی بن جعفر علیهم السلام ولی توسلش به حضرت ابوالفضل علیه السلام بود، او گفت یک شب خواب دیدم درون استخری هستم در آنجا صفحه ای مثل تلویزیون کله گوسفندی را نشان می داد که سه تای آنها برای قربانی جدا شدند. همانجا متوجه شدم چشمم سالم شده، در عین حال قبل از عمل برای معاینه نزد دکتر رفتم بعد از معاینه دکتر گفت چشم شما در حال بهبودی است و احتیاج به عمل ندارد، آقای خواجهی این داستان رادر حالیکه پشت فرمان ماشین نشسته و رانندگی می کرد نقل کرده است.

کرامات ۳۱: شفای مريض کليوي

حجۃ الاسلام نوآبادی نقل کرد آقای عباس مقیمیان اهل نیشابور از طلاب فاضل مشهد مقدس درسن پنج و شش سالگی دچار چرک کلیه می شود، بطوریکه اطباء صریحاً غیر قابل علاج دانستند، و یکی از آنها به مادر طفل گفت، مرده نزدمن آورده، پدر ایشان در حرم مقدس حضرت امام رضا علیه السلام ضمن توسل به آن حضرت یک لوستر نذر هیئت ابوالفضل علیه السلام نیشابور می کند و از حضرت عباس علیه السلام شفای طفل

عنایات حضرت ابوالفضل

خود را خواست، پدر طفل یک شب خواب حضرت فاطمه علیها السلام رامی بیند، که مژده شفا یافتن فرزندش را می دهد، همان شب آن طفل بیدار می شود و با کمال تعجب از جا بر می خیزدومی گوید الان دو نفر آقا اینجا بودند یکی از آنها گفت من همان عباس هستم که پدرت به من متوجه شده و دستی به بدن من کشید و گفت توهم اسمت عباس باشد، من که اسمم مجید بود، از آن به بعد عباس نامیده شدم و به کلی از آن مرض هولناک نجات یافتم.

کرامات 32: نجات از غرق شدن

جناب حاج یوسفی اهل یکی از دهات نیشابور و به رانندگی ماشین های سنگین صاف کردن جاده ها اشتغال دارد، نقل کرد سال 1372 در اسپاین برای درست کردن سدی کار می کرد، گاهی در آبهای آن ولو شنا بد نبودیم در نقاط کم عمق شنا می کردیم، یک روز دراثر یک غفلت به نقطه عمیق کشانده شدم ولی وضعیت بطوری بود که چند نفر دیگر که مشغول شنا بودند از نجات من عاجز ماندند، تا جایی که من خود را در حال خفگی و مرگ در عمق آب دیدم ناگهان گفتم یا ابوالفضل به دادم برس ناگهان متوجه شدم دستی به سوی من دراز شد من ان دست را گرفتم مرابه کناری کشاند و نجات پیدا کردم

کرامات 33: دو گرگ گوسفند فراری را به صاحبش برگرداندند

جناب حجۃ‌الاسلام آقای سید علی موسوی یکی از اذاکرین حضرت ابی عبدالله علیه السلام نقل می کند، یکی از اهالی کرج گان شب تاسوعا 1374 شمس گوسفندی که نذر حضرت ابوالفضل علیه السلام کرده و قصد کشتن اورا داشته فرار می کند، هر چه دنبال اور فتیم نتوانستیم اور اپیدا کنیم ناگهان دیدیم دو گرگ از سمت کوه پیدا شدند مادن بال آنها رفتیم نگذاریم صدمه به گوسفند بزنند، حدود ده متری گوسفند دیدیم یک گرگ کردن گوسفند را گرفته دیگری ناظر بود، وقتی نزدیک شدم گرگ کردن گوسفند را رها کرد و من دیدم حتی یک خراش بر بدن گوسفند هاوار دنشده است.

کرامات 34: نجات از تصادف ماشین

جناب آقای غروی فرمود، باعده ای از دوستان از قم عازم تهران بودیم در بین راه بایک ماشین که از سمت مخالف با سرعت تمام می آمد رو برو شدیم، چه مستقیم میرفتیم و چه توقف می کردیم خطر شدید داشت در این

عنایات حضرت ابوالفضل

موقع بافریاد یا ابوالفضل علیه السلام به سمت خاکی زدم و خطر رفع شد، من گوسفندی هم برای حضرت نذر کردم.

کرامات 35: شفای مردفلج پاکستانی

حجۃ الاسلام آقای غروی فرمودند، در منزل پاکستانی منبر می رفت، صاحب مجلس گفت من از مادرفلج متولد شدم پدرم وضع مالی خوبی نداشت در عین حال مرانزد اطباء حاذق برد نتیجه حاصل نشد، مادرم به پدرم گفت من به مجلس عزاداری حضرت ابوالفضل علیه السلام میروم تا شفای فرزندم را نگیرم، بیرون نخواهم آمد همان روز به برکت آن بزرگوار و توسل مادرم به تدریج آثار شفا در خود دیدم تا به کلی سالم شدم که می بینید

کرامات 36: نجات از سقوط در دره

جناب حجۃ الاسلام آقای حاج شیخ محمد نجفی زنجانی از علماء زنجان نقل کرد، سال 1348 شمسی پس از تبلیغ یک ماهه رمضان در روستای زهتو آباد زنجان، برای بازگشت به زنجان قاطری اجاره کردم، صاحب قاطر که قاطرهای دیگری داشت، یکی از قاطر ها بارش دسته بیل بود در جاده کوهستانی بین راه دراثر کج شدن بار آن قاطر از پهلویه زمین افتاد و به سمت دره معلق گردید، صاحب قاطر بادلی سوزناک فریاد زد یا ابوالفضل ادرکنی ناگهان همه دیدیم چند دسته بیل به زمین فرو رفت و قاطر در سرشاری شدید پشت دسته بیل ها متوقف گردید، ما به زحمت بیل هارا از پشت قاطر درآوردیم و قاطر رانجات دادیم

کرامات 37: شفای فرزند نوزاد

محمد علی فرزند حسین ساکن کربلا سال 1345 شمسی نقل میکرد یکی از فرزندانم به نام محسن حین ولادت ناخوش احوال بود، مدت دوماه دکتر داروهای گوناگون به اوداد اثری نداشت و روز به روز لاغر تر می شد روزی وارد منزل شدم دیدم فرزندم رو به قبله و یک جلد قرآن بالای سراو دیده می شد وزنان اقوام گریان بودند، من که فرزند یگرم رابه نام حسین درسن یک سالگی از دست داده بودم و داغ او به دلم بود. بسیار پریشان شدم و با چشمی گریان خود رابه حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام رسانده دست به ضریح برده و ملتمسانه عرض کردم یا وجیهًا عند الله اشفع لى شفاء. یا باب الحوائج یا بالفضل والجود لاترددتی خائباً یا سیدی، در آن حرم دیوانه واراین خواهش راتکرار کرده و این طرف آن طرف می رفت، از حرم بیرون آمدم برادرم را دیدم گفت، بشارت باد پسرت خوب شدو قتی بچه را دیدم چهره زرد رنگ او چون گل محمدی شده اشک شوق در چشم حلقه زد، زنان اقوام همه خوشحال و عنایت حضرت ابوالفضل علیه السلام را توسل به حضرتش مشاهده کردند.

کرامات 38: بانوی نازاد صاحب اولاد شد

جناب آقای عباس جوهری از حضرت شیخ الطائفه (صاحب جواهر) نقل می کند که جدّاً مجدم پس از ازدواج با علویه بی بی دخت سیده هاشم و توت (آل و طوط) با وجود دوا و درمان های زیاد صاحب اولاد نمی شد لذا سفر به کربلا کرد و در حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام از آن بزرگوار طلب اولاد کرد خداوند متعال بزوی فرزندی پسر به او عنایت فرمود که اسمش راعی عباس گذشت و کنیه اش را ابوالفضل نامید این کودک تا سن پیری به قمر بنی هاشم عشق و ارادت می ورزید و ازا حاجت می طلبید

کرامات 39: شفای چشم کور

یکی از وعاظ مشهد به حاج شیخ محمد رضا اعدادی نقل کرد، در سال 1378 قمری فرزندی داشتم در سن دو سال نیمی چشم مغایب شد، دکتر گفت چشم چپ او کور شده و چشم راست او نیز تا چند روز دیگر کور می شود، مادرش باشیدن این حرف بسیار ناراحت شد، فردای آن روز بعد به چند دکتر مراجعه کرده آنها نیز نظر آن دکترا را تأیید کردند، اول ماه محرم بود یک گوسفند نذر حضرت ابوالفضل علیه السلام کرد مرض تاشب تاسوعاً ادامه داشت فرزندم در اثر ناینای قادر به نشست و برخاست نبود، اما ظهر عاشوراً به منزل رفت دیدم بچه

عنایات حضرت ابوالفضل

بحمد الله سالم و مشغول بازی است. فقط حال سفیدی مختصر در چشم او باقیست به او گفتم این علامت است تادرهمه عمر بدانی که سلامتیت مرحون عنایت قمر بنی هاشم می باشد.

کرامات 40: شفای ذخم و جراحات

اقای وحید لطفی گفت مادر بزرگم نقل کرد، زمانی در کربلا اقامت داشتیم، روزی برای زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام حرکت کردیم، در حرم مطهر دیدیم مردی باز خم زیاد از مچ تاکف پا باحالتی بسیار پریشان به گریه و توسل مشغول است معلوم شد در اثر پیاده روی تیغ و خارهای زیادی به کف پایش فرو رفته، در حین توسل پاهای خود را رو به ضریح حضرت ابوالفضل علیه السلام کرد و می گفت، ای آقا شما باید تمام این این خار هارا از پای من درآوری، چون قادر به راه رفتن نیستم در حالیکه باید برای زن و فرزند انم کار کنم و غذا ببرم، مانیز از نزدیک ناظر و شاهد قضیه بودیم، دیری نگذشت دیدیم حال مرد روستایی خوب شد و تمام تیغ ها خود به خود از پایش خارج شد و مرد به حال عادی برگشت.

کرامات 41: جبران پولهائی که سارق از او برد بود

حجۃ‌الاسلام حاج آقا اشرف کاشان واعظ معروف زمان خود، نقل کرد، عصرها در صحن مبارک امام حسین علیه السلام منبر می رفتم و زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام رامعنی می کردم، یک روز پس از پائین آمدن از منبر سیدی که در صحن نماز می خواند نقل کرد چوبداری از هالی اطراف کربلا، پول فروش چندرأس گوسفند را از از دزدیدند، چوبدار وارد صحن حضرت ابوالفضل علیه السلام شد چون با صدای بلند باب الحوائج می گفت عده ای دور براو جمع شدند و دادمی زد یا بالفضل (ع) هستی مارا گرفتند، دست توچیست، دستش را به ضریح گرفت و همچنان فریادمی زد، بعد از چند دقیقه گفت یا بالفضل (اشکُرْ ک) ازاو پرسیدند، دست توچیست، دستش را باز کرد دیدند پر است از سکه طلا، هر سکه را به مبلغی هنگفتی ازاو خریدند ولی سکه آخر را گفت کربلارا هم از سکه طلا پر کنید این سکه رانمی دهم.

کرامات 42: نجات از مرگ

حاج محمد حسین مهدوی شیرازی معلم قرآن و دارای جلسات کمیل و ندبه مرکز مجمع عاشقان اهل بیت علیهم السلام نقل کرد، فلانی که در خارج از کشور تحصیل می کند اخیراً برای دیدن پدر و مادر و اقوام به بابل آمده گفت کارگری مشغول بریدن شاخه کلفت درختی بود که لب دره ای واقع شده که بسیار عمیق است که انسانی

عنایات حضرت ابوالفضل

که ته دره است کوچک دیده می شود، او غافل بود همان شاخه رامی برید که خود روی آن نشسته بود لذابا جداشدن شاخه به ته دره سقوط کرد، من و کسانی که ناظر بودند شنیدیم که بازیان محلی بابلی بلند می گفت (یا ابوالفضل اینچه ته کاره) یعنی اینجا کار تواست، وما گفتم الان در این غلطیدنها قطعه قطعه می شود ولی با کمال تعجب نگاه کردیم دیدیم ته دره ایستاده و به اطراف نگاه می کنند گویا دنبال کسی یا چیزی می گردد، وقتی اورا باطناب بالا کشیدیم پیوسته بانگاه به اطراف می گوید آقا کو، آقا کو، پرسیدیم آقا کیست گفت تام تووجه شدم سقوط کردم، نام حضرت ابوالفضل علیه السلام را بدم دیدم آقائی براحتی مرا گرفت و ته دره روی سنگی قراردادواز نظرها ناپدید شد.

کرامات 43: شفای غده سینه کودک

جناب ثقة الاسلام آقای حاج سید محمد باقر گلستانه نقل کرد، خداوند متعال سال 1340 شمسی پسری به من عنایت فرمود که اسمش را سید ناصر گذاشت درسه ماهگی دو طرف سینه اش دوغده به اندازه گردو ایجاد شد، بچه رانزد پزشک بردیم گفت باید جراحی شود الاینکه چون بچه است و طاقت عمل ندارد باید چند سالی بگذرد، بچه را بدم نزد سقاخانه روز عاشورا و متول به حضرت ابوالفضل علیه السلام شدیم واخرا ک زمین سقاخانه که تازه مشغول نصبش بودیم به نیت شفابه غده ها مالیدیم، روز بعد متوجه شدیم اثری از غده ها باقی نمانده است وی نیز در سال 1365 شمسی شربت شهادت نوشید.

کرامات 44: شفای پادرد

ونیز همان حاج آقا سید محمد گلستانه گفت دخترم مریم گلستانه (متولد سال 1338) در سن دو سالگی به پادرد شدیدی مبتلا گشت، دکتر پس از معاینه گفت استخوان هردو پا از سرزانو تاغوزک پا تمام ریشه زده (مثل ریشه درخت) سر ریشه ها مثل سوزن به گوشت فرومی رود، گوشت پا باید شکافته و ریشه ها را تراشیده شود، ولی سن بچه کم است و طاقت ندارد، کودک از درد به خود می پیچید ناگزیر بچه را به سوی همان سقاخانه بردیم توسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام نمودیم کمی از خاک پائین زمین سقاخانه به پایش مالیدیم طولی نکشید که شفا یافت و آثاری از درد باقی نماند

کرامات 45: اهمیت ریش به صورت مرد

آقای نظور حسین اهل سند پاکستان از حوزه علمیه قم نوشته است، رئیس زندان های پاکستان که بسیار مرد زاهدو حکم علی بن یقطین رادرزمان خود داشت، به من گفت در سال 1361 قمری در حرم باب الحوائج حضرت ابوالفضل علیه السلام نشسته بودم و مشغول عبادت و زیارت بودم، آن وقت من صورت خود رامی تراشیدم، ناگهان شخصی نورانی چهره همچون مهتاب باهیت و عظمت جلومن آمد، فرمود (منظور حسین کلمه ایمان راورد کن) شاید (منظور شهادتین بود) به زبان جاری کرد، فرمود چه کسی این کلمه را به تو آموخته عرض کرد، پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود، آیا صاحب ولایت هستی ائمه و صاحب این مشهد (حضرت ابوالفضل علیه السلام) را قبول دارای گفتم الحمد لله بلی فرمود کدام یک از آنها ریش می تراشید ند من شرمنده جوابی ندادم واوازن ظرم پنهان گردید.

کرامات 46: شفای جوانی بیمار

جناب آقای محمد علامه شاعر و مداخ معروف اهل بیت عصمت و طهارت سلام الله علیهم اجمعین در تهران نقل کرد، سالی کربلا مشرف بودم در صحن مطهر حضرت سید الشهداء دیدم دختر دیوانه ای را که دائم فریاد می زد و مردم نظاره می کردند، آوردن چند روز این منظره تکرار شد، روزی دیدم در حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام جمعیتی گردآمده بودند گفتم چه خبر است گفتند پدر دختر ملت جی شده است، دختر را نزد ضریح خوابانده و عکال سر خود را به گردن آن دختر انداخته و دو طرف را به ضریح بسته و طرف دیگر را گره می زد، و هر یک گره را به نام هاو القاب حضرت ابوالفضل علیه السلام گره می زدیک مرتبه گره ها باز شد و دختر از جا برخاست و گفت بابا برایم زیارت حضرت عباس علیه السلام بخوان و او را شفای یافته دیدم.

کرامات 47: شفای جوان بیمار

همان علامه معروف در قضیه دیگر فرمود یکی از همکارانم نقل کرد، روز تاسوعا در بیمارستان بوعلی تهران برای مسئولین روضه می خواندم، جوان های بیمار و ناامید از زندگی بالای تخت شان هریک پرچمی سیاهی زده بودند، یکی از آنها مرا صدا زد گفت من آرزو داشتم برای حضرت ابوالفضل علیه السلام مثل جوان ها عزادری کنم، مدتی گذشت، روز باریعین در بازار نوحه می خواندم دیدم جوانی عجیب سینه می زند، گفت آقا مرا می شناسی گفتم نه، گفت روز تاسوعا بالای تخت من آمدید. شب حضرت ابوالفضل علیه السلام آمد به من فرمود از خدا شفای تورا خواستم، بعد از آن بحمد الله شفای یافتیم.

کرامات 48: این سرپرمو را با آن سربی موعوض کنید و به حج بروید

سیدبزگواری در کرج با چشم گریان نقل کرد، زمانی مدیر کاروان حج بودم، یک نفر اهل یزد خواست به نام خدمه اسمش را بنویسد. گفتم پرونده حج بسته شده و به اوقاف داده ام چند روز دیگر پرواز حج شروع می شود. چند روز دیگر آمد گفت یک نشانی به شما می دهم اگر درست بود با شما به حج خواهم رفت. گفتم چه نشانی، گفت، از شما نامید شدم اتوبوس نشستم به یزد بروم در اتوبوس به حضرت ابوالفضل علیه السلام متول شدم. ناگهان دیدم در جایی قرار گرفتم. که آن حضرت تشریف دارند و شما پهلوی حضرت نشسته اید. برای حج متول به حضرت شدم حضرت به شما فرمود (خلیل الله) این شخص را با خود به حج ببر گفتی جاندارم و کاروان در تشرف حرکت است. فرمود سرپر مورا با سر بی مو عوض کنید و به حج ببرید. کاروان دار گفت، بین خدمه یک نفر سرش بی مو بود که همیشه کلاهی می گذاشت که معلوم نباشد، در فکر بودم چگونه این دو را عوض کنم، دیدم بی مو آمد و گفت کار گر مغازه هستم استادم گفت اگر رفتی دیگر اینجانیا و من نمی توانم یک ماه مغازه را بی کار گر بگذارم. لذا مردیزدی با توسل به آن حضرت به مرادش رسید.

کرامات 49: تجدید حیات یک طفل

در ماه صفر 1417 قمری حاج شیخ محمد ابرهیم نجفی بروجردی نقل کرد، زمانی که در عراق بودم روزی در صحن مطهر حضرت ابوالفضل علیه السلام بادوستان نشسته بودیم، ناگهان عربی وارد صحن مطهر گردید و پسر بچه 6-7 ساله ای که ظاهراً مرده بود روی دست داشت، اشاره به ضریح مطهر کرد و گفت ای عباس (ع) اگر پسرم راشفا ندهی شکایت را به پدرت علی علیه السلام خواهم کرد. به ذهن مارسید که این شخص خوب بود مؤبدانه تر صحبت می کرد نه با این تندي، هنوز در چنین فکری بودیم که بچه چشم باز کرد و گفت بابا مرا زمین بگذار نگاه کردیم دیدیم بچه شفا یافته.

ای چمن عارض تولدکشا دست توانای تو مشکل گشا

حضرت عباس و ابو فاضلی مظہر غیرت یل دریادلی

ای اثر سجدہ به پیشانیت مه خجل از طلعت نورانیت

شمع و فانور دو چشم علی بحر خروشنده خشم علی

عنایات حضرت ابوالفضل

زاده آزاده ات ام البنین

وه زچنان مادر وشبلی چنین

کرامات ۵۰: شفای بچه فلچ

آقای مهدی حسینی از ارادتمندان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام نقل کرد، حدود ۳۲ سال قبل که من ۷ ساله بودم. یک روز صبح که مادرم صدا زده مهدی بلند شو دیدم قادر به حرکت نیستم، مادرم مرا کول کرد تزد دکتر برد، دکتر گفت فلچ شده است و دکتر بعدی هم همین نظر را داد، آن زمان ما در کربلا زندگی می کردیم، مادرم با چشم گریان مرا به حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام برد و به ضریح مقدس چسباند من بخواب رفتم، احساس کردم درباغی هستم و آقائی نورانی به من فرمود چرا مادرت این قدر بی تابی می کند، گفتم آقابرای فلچ پای من، فرمود بلند شوپای تو عیی ندارد، گفتم نمی توانم آقا دستم را گرفت قابل توجه اینکه کلماتی که من به آقا می گفتم مردم می شنیدند وقتی روی پا ایستادم مردم در حال هلله کردن لباسهایم را پاره کردن و لباسهای نو آوردند، اطباء هردو بعد از معاینه نه تنها اذعان به معجزه کردند بلکه هر کدام انعام قابل توجهی به من دادند

کرامات ۵۱: جزای شوم تهمت زدن

سید جلیل سید علی یا سید مهدی دزفولی این حکایت را در حضور آیه الله العظمی خوئی و آیه الله العظمی قمی نقل کرد، یک روز در حرم مطهر امیر المؤمنین علیه السلام بالاسر نشسته بودم. دیدم جمعی از اعراب بدون اذن دخول وارد حرم شده مقابله ضریح صفت کشیدند. یک دسته دیگر اعراب آمدند و پهلوی آنها به صفت ایستادند و یک زن همراه آنها بود، که بین دودرب ایستاده بود و گفت (برینی یا امیر المؤمنین) (یا امیر المؤمنین مرا تبرئه کن) دیدم یکی از اعراب دسته دوم به جوانی از دسته اول گفت بگو به حق علی بن ابیطالب من از قضیه خبری ندارم، آن جوان پیش آمد و اشاره به قبر مطهر نمود گفت به حق علی بن ابیطالب علیه السلام... هنوز کلامش تمام نشده بود که از جا بلند شد چنان به زمین خورد که استخوان هایش شکست و جان بجان آفرین داد غریو و فریاد از حضار بلند شد پرسیدم گفتند این جوان شوهر این زن بود. چندی قبل زن را ذلت می کند زن قهر کرده به خانه پدرش می رود، روزی مرد زن را در خلوتی می بیند، تقاضا می کند زن از خوف حمل برداشتن امتناع می کند مرد قسم یاد می کند همان شب کسی را برای آشتی می فرستم، که مورد اتهام قرار نگیری. لذا زن با قول مرد تمکین می کند، و حامله می شود. مورد سؤال پدرش قرار می گیرد میگوید از شوهرم، ولی شوهر انکار می کند، پدرش در صدد کشتن او برمی آید زن می گوید اورا قسم دهیداگر قسم یاد کرد برای کشته شدن آماده ام، لذا دسته ای

عنایات حضرت ابوالفضل

ازدو طائفه مرد وزن به حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام می آیند و مرد به کیفر سوگند دروغی که یاد کرده بودمی رسد.

مهرزمیں ماہ بنی هاشمی	کوکب دلخواہ بنی هاشمی
ای توبادر بے دوسبط رسول(ص)	زاده خود خواند توراهم بتول
صدق و صفا گوشہ ای ازدامنت	مهر ووفا خوشہ ای ازخرمنت
کش سه امام آمده آموزگار	کیست همانند تودروزگار

کرامات 52: یا کاشف الکرب عن وجه الحسین علیه السلام

یکی از مدرسین عالیقدیر حوره علمیه قم که اجازه نوشتن اسمش رانداده نقل فرمود، زمانی من به بلاهای گوناگونی گرفتار شدم. بچه های بی مادر خود را به مشهد مقدس آورده. و در مسافرخانه عمومی که شان من نبودمنزل اختیار کردم حدود دوماه نیم که ماه رمضان هم در آن مدت بود به زیارت، قرآن و توصلات پرداختم، بعد از دو ماه روزی وقتی از خواب بیدار شدم، دیدم این جملات بی اختیار در زبانم جاری است، (یا کاشف الکرب عن وجه الحسین علیه السلام) اکشاف کری بحق اخیک الحسین علیه السلام (به قصد قم حرکت کردم در قم در منزل یکی از بزرگان در مجلس روضه شرکت کردم، جوانی منبر بود که زیاد درامر ولايت غوطه وربود، گفت هر کس یک صد سی و سه مرتبه این جملات را بگوید حاجاتش برآورده می شود (همان ذکر فوق) متوجه شدم که مورد عنایت قرار گرفته ام، لذاباً گفتن آن ذکر در موقع گرفتاری اثرات مطلوبی در حل مشکلات خود دیدم.

کرامات 53: شفای از خونریزی دماغ

جناب حجۃ الاسلام یگانه از مرحوم پدرشان نقل می کند، اوائل جوانی 18 سالگی همراه غافله پیاده بسوی کربلا حرکت کردیم، در آن روزگار رادیو و دیگر رسانه های خبری نبود که بسته یا باز بودن راه ها را خبر دهد، بین راه کاروان ها به هم تلاقی می کردند، و مرتب جمعیت زیاد می شد. مأمورین حکومتی هم در بین راه مراحت هائی ایجاد و مانع رفتن می شدند که کاروان ها این موضع را بطرف می کردند. بین راه به خونریزی دماغ مبتلا شدم در حالیکه اواسط راه تهدید به قتل هم شدیم که با تسلیم به حضرت ایوب الله نجات پیدا می کردیم خون دماغ ادامه داشت شخصی گفت لاستیک آتش بزن دود لاستیک از خونریزی جلوگیری می کند. ولی تا لاستیک

عنایات حضرت ابوالفضل

آتش زدم دیدم حالت خفگی به من دست دادلذا دست به طرف حضرت ابوالفضل علیه السلام برده و بادل شکسته توسل پیدا کرده ویلافاصله خون بند آمد و شفایافت.

کرامات ۵۴: تجدید حیاه

جناب حجۃ‌الاسلام آقای حاج شیخ احمد‌احمدی نقل کرد، سال ۱۳۴۸ شمسی دریکی از روزهای تابستان در سراب باخانواده و بچه‌ها سبزی پاک می‌کردیم. ولی بچه کوچک حدود دو ساله کنار حوض بازی می‌کرد پس از نیم ساعت متوجه شدیم به حوض افتاده و مرده است، مادر طفل فریاد می‌زد یا ابوالفضل بچه را لشمامی خواهم. در این حال پدر بچه هم رسید. او هم رو به قبله ایستاد صدا زدیا مام زمان (عج) این بچه را لشمامی می‌خواهم. ناگهان بچه در بغل مادر شروع به گریه کرد و به عنایت آن دو بزرگوار شفا یافت و اکنون آن بچه مهندس است.

کرامات ۵۵: شفای دختر دیوانه

جناب مستطاب فاضل ارجمند آقای حاج اسماعیل انصاری زنجانی نقل کرد، یکی از شب‌های جمعه که مصادف باربعین حسینی در حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام بودم. دیدم دختر دیوانه بسیار تنومند را که سرو صدا راه اندخته چادر خود را لخود دور می‌کرد. بالاخره در سرداد نزد ضریح پایش را بستند. زوار و خدام نگران بودند چون دوباره تشنج گرفت، اندکی بعد دیدند تشنج ناراحتی کاملاً بر طرف شد و در کنار ضریح حضرت ابوالفضل علیه السلام شفا پیدا کردم. در برای تبرک ریختند که لباس‌های اوراپاره کنند ولی خدام نگذاشتند و اورابه حجره‌ای نزدیک حرم بردند همراهان دختر مسرور از عنایت آن حضرت گردیدند.

کرامات ۵۶: تصادف ماشین و سلامت سرنشین

این‌جانب سید صادق شفائی زاده، تابستان ۱۳۷۲ شمسی با فرزندم ویکی از دوستان و همشیرزادگان با خوازوجه از قم به قصد مشرف شدن به مشهد مقدس باماشین سواری حرکت کردیم عصر جمعه حدود دو ساعت به غروب بود، چون رانندگی من ضعیف و رانندگی در اتوبان راحت است، خودم پشت فرمان نشستم. مقابل بهشت زهراء لاستیک سمت راست عقب ترکید من در حالیکه باید آهسته پا روی ترمز می‌گذاشتیم محکم روی پدال کوییدم ماشین بی اختیار من به طرف نرده‌های اتوبان رفت من با صدای بلند گفتم یا ابوالفضل ماشین بدونه اینکه فرمان در اختیار من باشد. بایک چرخش کامل به طرف قم برگشت و از حرکت باز ایستاد، باینکه روز جمعه جاده قم

عنایات حضرت ابوالفضل

شلوغ است با فاصله بسیار کم یک کامیون از بغل ماشین ردشد. که واقعابه خیر گذشت و جز عنایت آن حضرت تعییر دیگری نداشت.

کرامات ۵۷: پس از هشت سال صاحب فرزند شدم

مرحوم شیخ احمد زواره ای در کتاب (اعلام المناجات) پیرامون توصلات می نویسد، مرحوم آیه‌الله حاج هادی فشار کی تاهشت سال بعد از ازدواج صاحب فرزند نمی شد بالاخره نذر می کند اگر از همین همسر خداوند به او پسری دهد اسمش را ابوالفضل و اگر دو پسر دهد دومی راعباس بگذارد، با اینکه پزشکان گفته بودند هرگز بار دار نخواهد شد خدا دو پسر دوقلو به اودادنام یکی را ابوالفضل و دیگری راعباس گذارد.

کرامات ۵۸: اهمیت زیارت حضرت حرّیا حی

حاج عبدالله مولوی ترک که چند سال بادست کشیدن از وطن مجاور کربلا حسینی و مشغول عبادت و زیارت شده بود، تعریف می کرد، من هر وقت برای زیارت به عتبات مشرف می شدم به زیارت حضرت حرنمی رفتم. تا آنکه عمومی ملاباشی به کربلا آمد و آنجا ساکن شد، در خواب دیدم حضرت ابوالفضل علیه السلام برای دیدنم تشریف آوردند. من و ملا باشی تعجب کردم و عرض کردم آقا چه قابلی داریم که دیدار ما آمدید. فرموده کس به زیارت کربلا مشرف می شود حضرت امام حسین علیه السلام به اصحابش امر می فرماید. به فراخور زائری کی از مها دیدن او برویم حتی اگر خیلی ضعیف الحال باشد حرّیا حی را به دیدن او می فرستیم.

کرامات ۵۹: عنایت خاص ولی عصر عرج به عمومی گرامیش حضرت ابوالفضل علیه السلام

امام جماعت مسجد حضرت نرجس مادر بزرگوار امام عصر احوالنا فداء قسم یاد کرد، در این مسجد در ماه محرم به نام حضرت ابوالفضل علیه السلام مؤمنین را اطعام نمائیم و به نذر خود عمل می کرد، به این منظور صندوقی در آن محل نصب کرد که طبق معمول قفل و روزنه باریکی داشت که بشود سکه یا سکناس تا کرده ای را در آن انداخت پس از مدتی باز کردم با کمال تعجب دیدم نامه ای به همراه شکلات بزرگ لبنانی در آن هست که محال بود بتوان آنرا از روزنه باریک به صندوق انداخت، زیرا کلید نزد خود ما بود. وقتی نامه را باز کردم دیدم باخط خاصی نوشته شده که هیبت و عظمتی در دل انسان ایجاد می کرد.

عنایات حضرت ابوالفضل

بسم الله الرحمن الرحيم

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

صدق الله العظيم

انا المهدى المنتظر

کرامات 60: بیمه حضرت ابوالفضل عليه السلام

حاج حسن تاج در تهران در بازار مغازه‌های دارد که به قول خودش بیمه ابوالفضل است، چند سال قبل قسمتی از بازار تهران (سبزه میدان) آتش گرفت. که مغازه‌های زیادی سوخت بین همه مغازه‌ها سوخته طبقه دوم و اول، مغازه‌ای سالم بود. که صاحبش هم درب مغازه حاضر دیده می‌شد. مردم برای تماشای این مغازه می‌آمدند از صاحب مغازه پرسیدند گفت، مغازه من بیمه حضرت ابوالفضل عليه السلام است و باید سالم بماند. (حقیر فیروزیان نویسنده این خاطره خود این مغازه سالم و مغازه‌های سوخته شده را ارزیزیک دیدم)

کرامات 61: شفای غدۀ سرطانی

سال قبل خانمی غدۀ سرطانی در معده اش بوجود آمد که هر روز لاغر وضعیف تر می‌شد، پس از سونو گرافی قرارشده تحت عمل جراحی قرار گیرد، روز قبل از جراحی به هیئت حضرت ابوالفضل عليه السلام رفت و پس از بوسیدن پرچم سبز عرض کرد آقاجان شما افراد خارج از مذهب شیعه راشفا می‌دهید. بنده که از محبین شما هستم نا امید نفرمایید، صبح روز بعد احساس سلامت می‌کنم. به پزشک مراجعه می‌کنم بعد از عکسبرداری از معده، با کمال تعجب دکتر می‌کوید غدۀ محو شده توچه کردی می‌گوید به دکتر حقیقی مراجعه کردم و آن دکتر حضرت ابوالفضل عليه السلام است.

کرامات 62: حضرت هم با تو شوخي کرد

مرحوم آیة الله شیخ مجتبی لنکرانی گفت، باعده ای طلاب از نجف اشرف به کربلا رفتیم قبل از رسیدن به کربلا بعض رفقا گفتند اول به زیارت ابی عبد الله علیه السلام و بعضی زیارت قمریزی هاشم رامقدم پیشنهاد کردند یکی از دوستان گفت اول به زیارت امام حسین علیه السلام می‌رویم زیارت قمریزی هاشم اهمیتی ندارد رفتیم، رفتیم، نرفتیم هیچ مهم نیست. وقتی به دستشوئی رفت به بیت الخلاء افتاد غرق نجاست شد وقتی دوستان

عنایات حضرت ابوالفضل

اورادر آوردند گفتند توبه کن گفت شوخي کردم، گفتند قمربني هاشم هم شوخي کردوا الایت الخلاء قبرستان تومنی شد.

کرامات 63: رگهای بسته قلب باز شد

شخصی به نام صالحی که در رودهن کارخانه دارد، به هیأت حضرت ابوالفضل علیه السلام مراجعه کرد و گفت رگهای قلبم بسته و دریچه آن فراخ گردید، اطباء که اظهار ناامیدی بعد از معاینات از عمل جراحی کرده بودند. باصرار زیاد نزدیکان دست به این جراحی خطرناک زدند. روز بعد از عمل، جراحان با تعجب مریض را کاملاً سالم دیدند و گفتند این بازیافت سلامت فقط یک معجزه بوده است و بس.

کرامات 64: شفا از سرطان استخوان

در پائیز سال 1372 حاجیه خانم خواهر آقای دکتر مناقبی واعظ در حالیکه دو عصا زیر بغل داشت و مدت ها از سرطان استخوان رنج می برد به هیأت حضرت ابوالفضل علیه السلام مراجعه کرد و خواهش کرد که مدادهان اهل بیت علیهم السلام برای او دعای (امن یجیب) بخوانند و از حضرت ابوالفضل علیه السلام شفای مرابخواهند. امرایشان اجابت شد. هفته بعد صبح جمعه بدونه عصا با شادی فراوان به هیأت مراجعه کرد در حالیکه چند جعبه شیرینی در دست داشت. گفت، از آقا شفا گرفتم، و این امر موجب خوشبودی و مسرت همگان گشت.

کرامات 65: شفای مریض کلیوی

روز جهار شنبه 1375/5/31 به پدری از مشهد تلفن می شود که فرزند سربازت برای از دست دادن هردو کلیه اش بستری است، تا از بین نرفته خودت را بر سانید. پدر همان روز حرکت می کند و به بیمارستان رفته و کریان و نالان به منزل دوستش می رود. او می گوید هیأت انصار العباس علیه السلام فردا صبح در امامزاده صالح دعای ندبه دارند. ایشان فردا شرکت می کند. با مشاهده پرچم سبز حضرت ابوالفضل علیه السلام اشکریزان از حضرت می خواهد که ناامیدش نکند. بعد از ظهر همان روز با مراجعه به بیمارستان می بیند فرزندش سالم روی تخت نشسته و گفت ناگهان دیدم نور سبزی از آسمان به زمین کشیده شد و به من نزدیک گردید. به هوش آمدم و اکنون سالم و هیچ احساس ناراحتی ندارم پدر و پسر به هیأت آمدند و این معجزه را پشت بلند گواعلام کردند.

کرامات 66: نجات از سقوط مرگبار

آقای عبدالرزاق پیری عضو هیئت متولیین به قمری هاشم در تاریخ 28/11/1376 در قم مرقوم داشته، که زادگاهم، در روستای غلام دیس از توابع زنجان است که در سن دوازده سالگی که در هیئت متولیین حضرت ابوالفضل علیه السلام که سال 1350 تأسیس شده بود. بنا به نذر مادرم اسم نوشتم بعد هامحل سکونت خود را شهر مقدس قم قرار دادیم. در تاریخ 13/8/76 سوم رجب روز شهادت حضرت امام علی نقی علیه السلام همراه برادر کوچکم علی حسین پیری در مکان مقدس حسینیه حضرت ابوالفضل علیه مشغول مرمت و بازسازی حسینیه در طبقه سوم بودیم ناگهان متوجه شدم فرزند 5 ساله ام به نام ابوالفضل در کنارم نیست جلو رفتم دیدم در حال سقوط از پله هاست که هر چه سریع پله ها را طی کردم به او نرسیدم ناگاه از چندین پله به زمین مانده سخت به زمین افتاد که فریاد زدم یا ابوالفضل، یا قمر بنی هاشم وقتی به او رسیدم که روی زمین افتاده بود دستی به سرش کشیدم احساس کردم سراو خالی شده فوراً روی موتور نشاندم برم برای بیمارستان، در چند قدمی بیمارستان گفت بابا مرا کجا میری گفتم بیمارستان، ولی بعداز آزمایشات دقیق هیچ گونه نقص و عیبی و شکستگی در جسم او دیده نشد.

پایه بُقِعه او پایگه رکن حطیم

ساحت روضه او بیت فقیران ویتیم

ایمن از هول قیامت بُودُنار وجهیم

هر که در سایه لطف و کرمش جای گرفت

کرامات 67: دکتر ابوالفضل

متولی تکیه ابوالفضل علیه السلام شهر راور یکی از شهرهای تابعه کرمان برای آیه‌الله شیخ الرئیس یکی از علماء بزرگ کرمان نقل کرد، دختر هفت ساله ای داشتم حدود ساعت 11 شب عقرب اوراگزید بلا فاصله با گفتن چراغ هاخاموش است فهمیدیم کور شده است و روشنی رانمی بیند اورا بغل کردم، مادرش گفت می خواهی اورا کجا ببری، گفت این موقع که دکتر نیست گفتم دکتری دارم که این موقع شب هم مریض می بیند اورا به تکیه حضرت ابوالفضل علیه السلام بردم و عرض کردم آقا، من خادم تکیه ام رواست فرزندم این گونه باشد بعد از چند دقیقه فرزندم به سخن آمد، گفت بابا چراغ ها روشن شد. اورا به منزل آوردم همسرم گفت، اورانزد کدام دکتر بردی که به این زودی اورا معالجه کرد، گفتم دکتر ابوالفضل.

کرامات 68: تأمین هزینه کربلا دریابان

همان متولی تکیه ابوالفضل شهر راور گفت، پدر مادرم معروف به آقاسید حسین که در 92 سالگی از دنیارفت نقل کرد، ایام جوانی باعده ای اهل راور عازم کربلا شدیم. در یکی از منازل دریابان که کاروان توقف داشت. یکی از همراهان قلم برداشت و گفت هر کس به این آقاسید حسین کمک می کند بگوید هر کس مبلغی گفت. یک نفر گفت این مبلغ بیشتر نمی دهم. من گفتم چیزی از کسی نمی گیرم باشما هم به عراق نمی آیم آنچه اصرار کردند از رفتن با آنها امتناع ورزیدم. و دریابان تنها ماندم رو به قبله نشستم و متولی به حضرت ابی عبد الله علیه السلام شده عرض کردم آقا گرمادعوت فرموده اید خرج سفرم را بد هید. ناگهان سواری دیدم که گفت سوار شو ولی نمی توانستم سوار شوم گفتم دستم را بگیر گفت می بینی که دست ندارم، به ر طور بود سوار شدم بعد از دقائیقی فرمود این قبرستان کربلاست همه کارهای خود را که کردی به اینجا برگرد تورابه محل سکونت می رسانم. ناگفته نماند بعد از 26 روز رفقا در کربلا به من ملحق شدن من پس از زیارت عتبات مقدسه به همان قبرستان آمدم و آقامربنی هاشم آنجا پیدا شده بعد از چند لحظه مرابه قبرستان راور رساند.

کرامات 69: شفای گوش درد سخت

جناب حجۃ‌الاسلام آقای سید سجاد عبقاتی از اعقاب صاحب کتاب شریف عبقات این کرامات را به انتشارات مکتب الحسین فرستاد، در نیمه شعبان المعظّم 1418 قمری همراه یکی از طلاب هندی در قم عازم کربلا بودیم. بنام ابو افتخار زیدی دختری دو ساله بنام عافیه زهراء همراه داشت که یک شب به گوش درد سختی مبتلا گردید. نصف شب بود نه دکتر و نه دارو، ناگزیر دست توسل به سوی حضرت ابوالفضل علیه السلام دراز کرد و عرض کرد و گفت، ای حضرت ابوالفضل علیه السلام ما به زیارت شما و برادرتان آمده ایم و میهمان شما هستیم جز شماتیبی نداریم و به گریه و توسل پرداخت، ناگهان بچه ای که دائم گریه می کرد ساكت شد و خوابید و ناراحتیش بر طرف گردید و با گذشت یک سال از آن ماجرا هیچ دردی عارض او نشده است.

عنایات حضرت ابوالفضل

کرامات 70: پسرهایش بعد از تولد از دنیا می‌رفتند

نویسنده کتاب (درگاه حضرت ابوالفضل علیه السلام از دیدگاه تاریخ) می‌نویسد. یکی از دوستان هندی به نام شری شام لال در شهر لکنہو اشتغال داشت، او دختر زیاد داشت ولی پسرها یش پس از تولد زنده نمی‌ماندند. در سال 1964 میلادی وقتی پسرش بعد از تولد فوت شد یکی از دوستانش به او کفته بود این مرتبه اگر صاحب پسر شدی روز هفتم محرم به درگاه حسینیه حضرت ابوالفضل علیه السلام برو و چیزی نذر تعزیه آن حضرت قرار گرفته، ایشان چنین کرد. پسری پیدا کرد آن پسر جوان شد ازدواج کرد صاحب اولاد شد و در شهر غازی آباد مشغول کار می‌باشد.

کرامات 71: شفای چشم کور

از همان آقای سید سجاد عبقاتی است، که پرسه ساله شیخ ضامن عباس که اسمش خادم عباس بود به درد چشم مبتلا گردید. پس از ارجاع به دکترهای مختلف دکتر متخصص یک چشم کور اور الاعلاج تشخیص داد. معالجه چشم ادامه داشت ولی شیخ ضامن پسر را هر روز به درگاه وزیر تگاه حضرت ابوالفضل علیه السلام حسینیه می‌برد. و خاک آن درگاه را به پشت چشم او می‌مالید. پس از شش روز حتی چشم کور شده شفا یافت بطوریکه اطباء موجب تعجبشان گردید که این بازیافتی سلامت فوق علوم طبی و داروهای ظاهری است.

کرامات 72: تجدید حیاء کودک بر ق گرفته

در کتاب (زائر حسین علیه السلام کار و نامچه) چنین نوشته است، که حاج مولانا علی اختر، و همراه خانواده بانوی اش بنام حسن عباس برای زیارت عتبات عالیات سفر کردند. یک در کربلا محل استقرار آنها ساعت ده صبح غوغایی به پاشد. دیدم نوه ام را بر ق گرفته و به سیم بر ق آویزان است، اورا پائین آورده در حالیکه نفسش بکلی قطع گردیده بود. همان جاروی فرش نیشتم و متوجه به حضرت ابوالفضل علیه السلام شدم. پس از 15 دقیقه که آب بصورت او پاشیدم. چشم باز کرد و به تدریج به لطف آن بزرگوار بھبودی یافت.

کرامات 73 (پسر شفا یافته از مرضی سخت و دشوار)

در شهر بمبی (هندوستان) تاجر ثروتمندی تنها فرزند پسرش به مرضی مبتلا شد که دکترهای متخصص و داروهای ایشان هیچگونه اثر مفیدی برای او نداشت. رفقای تاجر به او گفتند بجای اینهمه هزینه دارو و درمان او را به عراق ببردشوا از حضرت ابوالفضل علیه السلام بخواه تاجر مزبور به عراق رفته و فرزندش را با طناب به ضریح

عنایات حضرت ابوالفضل

دخیل بسته به مسافر خانه بر میگردد. در خواب میبیند حضرت امیرالمؤمنین (ع) به مسنند قضاوت نشسته و حضرت ابوالفضل (ع) بین مردم و امیرالمؤمنین علیه السلام نشسته و شفیع میباشد، آخر کار حاجت آن تاجر (بهبودی پسرش) عرض می‌شود. حضرت می‌فرماید این را بگذارید برای بعد حضرت ابوالفضل علیه السلام عرض می‌کند پدر جان ایشان زائر حرم من است بالای درب حرم نوشه (باب الحوائج) اگر درخواست این مریض انجام نشود این عنوان باید حذف شود. امیر المؤمنین علیه السلام درخواست تاجر را مضاء می‌کند وقتی تاجر از خواب بیدار می‌شود پرسش راهنمراه خدم حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام می‌بیند مقابله شفایافته ایستاده است

74 نجات کشتی از غرق کرامات

مولانا راحت حسین همراه برادرزاده صاحب کتاب عبقات در سال 1330 هجری قمری در بازگشت از زیارت کربلا معاشر کشتی دچار طوفان می‌شود که ناخدا گفت تاکنون دچار طوفانی اینچنینی نشده بودیم، و دستورداد تمام درب و پنجه های کشتی را بستند. آن شب به اهل کشتی چنان گذشت که وصفش ممکن نبود. مردم با چشم گریان به عزادرای و توسل به حضرت سیدالشہدا و حضرت ابوالفضل علیه السلام پرداختند. سپیده دم خادم پسر صاحب عقباب و نواب حشمت علی خان خوابی که یکنواخت بود نقل کرد. که وقت سحر خواب دیدند حضرت ابوالفضل علیه السلام سوار بر اسب روی آب نیزه خود را به کشتی گرفته فرمود نگران نباشد این کشتی از طوفان نجات یافته اهل کشتی باشندن این خواب نماز شکر بجا آورده و مجلسی به همین مناسبت بر پا نمودند.

75 شفا از مرض مهلك کرامات

خانم سارا امیری می‌نویسد. به مرضی مبتلا شدم. که سرسوزنی به زنده ماندن امید نمانده بود، پدر بزرگ مرحوم که دربیت یکی از آیت الله ها خدمت می‌کرد. آن آیت الله پدر بزرگم را ناراحت می‌بیند، سؤال می‌کند جواب می‌دهد. فرزند دخترم که همه منتظر بودیم و خوشحال بچه سالم به دنیا آورد، بچه به دنیا آمده می‌میرد. مادر نیز رو به قبله می‌رود. واکنون به انتظار مردن او هستیم، آیت الله آن روز درس را تعطیل کرده و باطلاب متولی به ائمه علیهم السلام می‌شوند. پدر نیز گوسفندی نذر حضرت ابوالفضل علیه السلام می‌کند. خانم سارا می‌گوید آن موقع من فقط 17 سال داشتم، در حالیکه هیچ امیدی به زنده ماندن من نبود، مادرم می‌بیند من در بسترم تکان می‌خورم غرق در تعجب می‌شود من در آن موقع احساس کردم در صحرائی خشک هستم

عنایات حضرت ابوالفضل

در حیرت و سرگردانی و تنهائی ولی نسیم خوشبو به مشام رسید، حاله‌ای از نور به چشم آمد. آن نور جلوآمد، صدائی به گوشم رسید چراخوابیده‌ای، گفتم بیمار شده‌ام پرسید بیماریت چیست گفتم بچه‌ام به دنیا آمد و مرد، من نیز مريض و اطباء‌جوابم کرده‌اند، فرمود بلند شو خوب شدی گفتم نمی‌توانم، شنیدم گفت مگر ازما شفا نخواسته‌اید، فهمیدم در عالم دیگری سیر می‌کنم. گفتم دست مرا بگیرید فرمود دخترم من دست در بدن ندارم، که تور از زمین بلند کنم، وازنظم غائب گردید، صدازدم، مادر آن آقا کو گفت کدام آقا گفتم همان آقائیکه دست در بدن ندارد، هردوی مازشوق به گریه افتادیم، و من سلامتی خود را بدست آوردم، بعد از آن خداوند به من فرزندانی عنایت فرمود، که یکی از دیگری برازنده تروهمگی دارای تحصیلات عالیه می‌باشد.

هیچگه لطف تو کسر از تونو میدنکرد

عباس توئی امید خلق از زن مرد

کرامات 76 سه کرامت از حضرت ابوالفضل علیه السلام در هند

سه کرامت از حضرت ابوالفضل علیه السلام به قلم حجت الاسلام آفای سید سجاد عبقاتی نقل می‌کند،

۱- ذاکر حسین و صدیدر حسین اهل بمبئی هندمی گوید همراه پدرم و مادرم کربلا مشرف شدیم، در بندرگاه بمبئی که مسافرها معاينه می‌شوند، چونکه در گوش پدرمان زخمی به نام ناسور بود جواز سفر به او داده نشد لذا از مسافرت منصرف شدیم، ولی پدرم گفت شما زیارت را بروید من هم به لکنه در درگاه باب الحوئج آن شهر (محلی مثل حسینیه) می‌روم، در بازگشت اوراسالم دیدیم سؤال کردیم گفت، برای رفتن به درگاه مشغول و ضو شدم در صورت شستن قطره آبی به گوشم وارد شد. اوّل بیهوش شدم روی زمین افتادم به هوش آمدم، اماً به کلی سالم و آن زخم مرتفع گردید.

۲- شفا از مرض سرطان

دریکی از شهرهای هندوستان به نام (گوالپور) پادشاه محل و بقول هندی‌ها (راجه) ای زندگی می‌کرد که فرزندش مبتلا به سرطان سخت بود که اطباء از معالجه اش عاجز ماندند، وزیر راجه شیعه عتنی عشی بود و هم سید به راجه گفت، اگر جان و مال محفوظ است، پیشنهادی دارم گفت در امانی گفت امروز ۸ محرم است شما برای حسینیه حضرت ابوالفضل علیه السلام چیزی نذر کنید راجه که مذهب بودائی داشت به زبان خود نذری کرد سید هم توسل نمود اینجا بود که فرزند مريض صدا زد مادر آب می‌خواهم ئبا این که سرطان گلو داشت و چندماه قادر به حرف زدن نبود با تعجب از پسر سؤال کردم گفت جوان زیبائی را دیدم، گفتم دستانتان را بدھید

عنایات حضرت ابوالفضل

بیوسم فرمود دست ندارم از نظرم غائب شد. در حالی که فرموده بود جناب راجه نذرشما قبول شد. لذا راجه دستورداد در ماه محرم چهل گوسفند قربانی کنند که هرساله ادامه داشت. و پسر کامل‌اسالم گردید.

3- پنهان ماندن از دید بازرسان

یک تاجر هندی کافر که در شهر مرادآباد به تجارت توتوون و تباکو اشتغال داشت، وی مقدار زیادی تباکو را نبار کرده بود پلیس هند خبردار شد و خانه اش را به قصد مصادره تباکو محاصره کرد، تاجر به حسینیه رفت و متوجه حضرت ابوالفضل علیه السلام گردید و نذر کرد که هدیه تقدیم کند افراد پلیس وارد منزل شدن و هر چه تفحص کردند چیزی نیافتن و بیرون رفتن، وقتی تاجر به منزل آمد همسرش گزارش داد در حالی که تباکو ها مقابل آنها بود نمی دیدند لذا به سادات محله رفت و نذر خود را ادا کرد.

کرامات 77: چشم کافر بینا شد

جناب آقای مهدی در کتاب عبد صالح می نویسد (ص 249) در شهر اعظم گرهه از ایالات پوپی هند یک محل به نام درگاه (زیارت گاه) حضرت ابوالفضل علیه السلام وجود دارد که اطراف آنجا شخص کافرناینائی زندگی می کرد. او از مردم خواست دستش را گرفته و به درگاه (عباس بابا) ببرند شخص کافر که آداب زیارت و احترام به چنین محل های متبرک را نداشت بنای داد و فریاد گذاشت. و شفای خود را خواست و خاک آن در گاه را به چشم خود مالید پس از لحظاتی چشم او شفایافت، حتی روشنایی یک چشم مضعی گردید.

کرامات 78: اهل سنت صاحب فرزند شد

آقای حاج شیخ عبدالحسین فیاض دشتی میگفت، شخصی از اهل تسنن سالیان در از از داشتن فرزند محروم بود، یک روز به بانی تعزیه در مراسم عزاداری میگفت اگر حاج تم برآورده شود هدایائی تقدیم می کنم دیری نگذشت که در همسر خود آثار حمل مشاهده کرد. و صاحب فرزند شد ولذا هر ساله کمک های نقدی و جنسی خود را به هیئت تقدیم می کند.

عنایات حضرت ابوالفضل

کرامات 79: پس ازده سال صاحب فرزند شد

یکی از موثقین شیعه به نام محمد مراد نقل کرد شخصی از اهل تسنن بعد از گذشت ده سال از ازاد دواجشان صاحب فرزند نمی شد حتی لندن و آمریکا هم رفت و از اطباء آنجاهم نتیجه نگرفت، مردستی روزی بین گفتوگوها در ددل خود را به محمد مراد اظهار میدارد محمد مراد اور بازیارت اتبات عالیات امیدوار میکند او را از کویت حرکت داده و به زیارت حضرت موسی بن جعفر عليه السلام در کاظمین، زیارت حضرت امام علی النقی عليه السلام و امام حسن عسکری عليه السلام در سامر، زیارت امیر المؤمنین عليه السلام در نجف اشرف، وزیارت ابی عبدالله حسین علیه السلام و ابوالفضل علیه السلام در کربلا برداشته و سپس به کویت بر می گردند. پس از چهل روز آثار حمل در همسرش دیده شد و به تدریج صاحب یازده فرزند شد.

کرامات 80: پس سیزده سال صاحب فرزند شد

حجت الاسلام حاج شیخ عبدالحمید بحرانی دشتی در تاریخ 1412 قمری از حاج عبدالحمید ابوامیر قالی فروش مرد متدين در قطر نقل کرد که دوستی داشتم از اهل تسنن که مدت سیزده سال بعد از ازاد دواج صاحب فرزند نشده بودیک روز به او گفتم من دکتری دارم، که شما را مجاناً معالجه میکنم. با خوشحالی و دورود بر پدر و مادرم گفت مرا اهتمائی کن گفتم امشب مادر منزل مجلسی به نام حضرت ابوالفضل علیه السلام دارد امشب بیا و کاری به عقیده خودت نداشته باش. حاج ابو میر گفت در آن مجلس شرکت کرد. پس از اتمام مجلس و صرف شام یک پشقاب هم همراه خود به منزل برداشته و همسرش از آن خورد. و پس از آن تاریخ به برکت حضرت ابوالفضل علیه السلام صاحب اولاد شد

کرامات 81: شفای پسر اهل تسنن

پسری اهل تسنن 12 ساله که هر روز ساعت 11 صبح حالت صرع (سر درد خاص و شدید) به او دست می داد، پدرش اورانزد اطباء حاذق برده و حدود سه و نیم میلیون تومان خرج پسر کرده ولی نتیجه نگرفت، مادران بچه روز عاشورا فرزند خود را به محل ماتم العباس قسمت زنانه می برد. طبق رسم معمول حاشیه خلیج فارس روز عاشورا خطیب مقتل سید الشهداء خوانده و بعد سینه زنی شروع می شود. تایک بعد از ظهر این زن که در مجلس عزا شرکت کرده و فرزندش در ماتم العباس بوده، غافل از اینکه 11 صبح حالت صرع فرزندش شروع می شود، ولی آن روز این حالت دست نداد، مادر که بچه سالم می بیند ناخودآگاه از شوک سروصدرا راه می اندازد و تمام کسانی

عنایات حضرت ابوالفضل

که آنجا بودن از حالت بچه آگاه بودند. که این کرامت از ناحیه حضرت ابوالفضل علیه السلام بوده و از آن به بعد آن پس را سالم و شاداب می دیدند.

کرامات 82: کشف دروغ

حجت الاسلام آقا شیخ ابراهیم صدقی از حاج محمد علی فرزند شیخ حمزه اشرفی چنین نقل می کند، زمانی در کویت بسر می بردم یک عرب سنی گاو و گوسفند دار و روغن فروش که معامله روغن با یک شیعه داشت، روزی ده حقه روغن به شیعه فروخت. آن زمان وزن و کیلو نبود، ولی شیعه برای کلاه برداری پس از وزن کردن می گوید 8 حقه بود. عرب سنی با عصباتی باعصابی که دردست داشت خطی دور کاسب شیعه که ایستاده می کشد و میگوید (های خُطَّةُ الْعَبَاسِ إِنْ كُنْتُ صَادِقًا فَوَلِكَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا) یعنی این دائمه مربوط به حضرت عباس علیه السلام است اگر راستگویی از این دائمه بیرون رو. کاسب شیعه می بیند توان خروج از دائمه را با او سلب شده لذا به دروغ خود اذعان کرده و وزن واقعی که ده حقه بود اقرار میکند

کرامات 83: شفای نوجوان مسیحی

جناب حجۃ‌السلام حاج آقا شیخ فضل الله شفعی قمی طی نامه ای سه کرامت زیر را به انتشارات مکتب الحسین یادآور شده 1- حقیر در سال 1335 شمسی تهران منبر میرفتم یکی از منبریها نقل ده شب در محلی منبر میرفتم یکی از شبها نوجوانی بعد از منبر مرا به منزلش دعوت کرد. بعد از ورود به منزل بیماری روی تخت خوابیده بود. گفت من مسیحی هستم ولی به حضرت ابوالفضل شما اعتقاد دارم مرضی که من دارم خوب شدنی نیست. پدرم هم به همین مرض مرد و همچنین برادرم اگر شفای من را از ابوالفضل گرفتی قول میدهم مسلمان شوم. من برای شفای او توسلی به آن حضرت کردم یکی دو شب از مجلس مانده بود شخصی مرا به منزل آن مريض دعوت کرد که فکر کردم او مرده است داخل منزل شدم دیدم آن مرد از تخت پایین آمد و مشغول گریه شد و گفت ابوالفضل شما مرا شفا داد الان آماده مسلمان شدن هستم من شهادتین به او القا کردم واو به زبان جاری کرد و مسلمان شد

کرامات 84: کیفر جسار به ساحت مقدس حضرت ابوالفضل علیه السلام

عنایات حضرت ابوالفضل

یکی دو سال به انقلاب مانده بود در تهران خیابان غیاثی شب تاسوعاً شخصی پس از دیدن سقاخانه ها به مقام شامخ حضرت ابوالفضل جسارت می‌کند به خانه می‌اید و می‌بیند مادرش مشغول خوردن شله زرد است به مادر می‌گوید دست از این خرافات بردار از امشب من می‌خواهم مشروب بخورم مادر او را منع می‌کند او مگوید من ابوالفضل نمی‌شناسم مادر از او جدا شده ناگاه صدای فرزندش را می‌شنود سوختم، سوختم وقتی می‌اید می‌بیند بساط مشروب هست فقط صدای سوختم او را می‌شنود تا یکماه صدای جوان را می‌شنید ولی کسی اورا پیدا نکرد.

کرامات 85 عباس نام بچه مسیحی و آلمانی^۱

جناب حاجه السلام حاج شیخ رمضان قلی زاده بابلی در تاریخ 25-11-1376 اظهار داشت آقای سرهنگ کریمی دوست مریوانی و فرمانده ارتش از ستاد خود در دانشگاه نظامی شیراز نقل کردشیخی در آلمان مردی را مشاهد می‌کند که بچه اش را عباس صدا می‌زنند گفت با تعجب پرسیدم شما مسیحی چرا اسم بچه ات را عباس گذاردي گفت این بچه مریض شد به طوری که تمام اطباء او را جواب کردند بسیار نگران بودیم در کوچه ما عده‌ای مسلمان زندگی که با آنها آشنا بودم روزی یکی از آنها که از حال من باخبر بود گفت من طبیی به تو معرفی می‌کنم که جواب مثبت به تو خواهد داد، گفتم کیست؟ گفت در کوچه ما مجلس روپه خوانی است شما هم شرکت کن من موعد مقرر در آن مجلس شرکت کردم مصیبت خواندند، گریه کردند بر مظلومیت حضرت عباس عليه السلام من هم دل به آن جهت دادم و شفای فرزندم را خواستم پس از اتمام مجلس، به طرف منزل حرکت کرده درب منزل را زدم دیدم پسرم درب را باز کرد. تعجب کردم. گفت بعد از ساعتی از رفتن شما در خود احساس قدرت نمودم، مرد مسیحی گفت پسرم را نزد اطباء بردم بالاتفاق گفتند در پسر شما هیچ نوع آثار مرض وجود ندارد، چون اطمینان دارم ایشان در سلامت فرزندم دخالت داشته نامش را عباس گذاشت.

کرامات 86 مسلمان شدن راننده مسیحی

حجۃ الاسلام والمسلمین حاج سید محمد سید عبدالله از روحانیون قم طی نامه 16/8/75 اظهار داشت شب ولادت با سعادت حضرت ابوالفضل علیہ السلام در سالن تبلیغات قم جشنی برپا بود. حجۃ الاسلام واعظی ضمن سخنرانی در شخصیت حضرت ابوالفضل گفت در اهواز بعد از ظهر عاشورا منزل آیت الله بهبهانی رفت. یک نفر آمد گفت می‌خواهم مسلمان شوم. آقا پرسید چه مذهبی داری گفت مسیحی. برای چه می‌خواهی مسلمان شوی گفت راننده تریلی هستم. از خرمشهر تیر آهن بارزده و عازم تهران بودم. به اهواز که رسیدم جمعیت

^۱ رمضان

عنایات حضرت ابوالفضل

زیادی را دیدم به سرو سینه می زندو دسته‌اشان کاسه آب، می گفتند با سقا یا عباس ماشین را کنار زده به تماشا ایستادم. خلوت که شد حرکت کردم. به سرعت می رفتم تا به یک سرازیری رسیدم. خواستم سرعت ماشین را کم کنم ترمز نگرفت وحشت کردم. اگر از رو برو ماشین بیاید چه کنم. به حضرت مسیح ومادرش متولّ شدم و یادنامه ابوالفضل و منظره سینه زنی افتادم گفتم یا عباس یا سقا. یا ابوالفضل مسلمانها به دادم برس. ناگهان دیدم بک دست آمد جلو ماشین و ماشین درجا ایستاد. من کنار جاده پارک کردم آمدم خدمت شمامسلمان شوم.

کرامات 87 عنایت خاص به یک کودک مسیحی

جناب حجّة الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ حسین اثنی عشری نقل کرد صبح روز هشتم محرم الحرام 1415 قمری بعد از اتمام روضه ام که در خیابان دولت تهران بود ابتدای خیابان می رفتم. آقا و خانم جوانی در حال گریه از من خواستند روز نهم تاسوعا به روضه برویم ضمنا گفتند ما ارمنی هستیم. پرسیدم به چه جهت چنین مجلس عزایی گرفتیم. گفتند ما پسری پنج ساله داریم مبتلا به مرض خوفی شد. که بعد از معالجات بسیار نتیجه نگرفتیم. همسایه منزلمان که مسلمان است گفت نذر کنید اگر فرزندتان شفا یافت مجلس روضه با اطعام برای حضرت ابوالفضل بگیرید. ولی چون ممکن است مسلمانها در مراسم شما شرکت نکنند و غذای شمارا نخورند این مجلس را در منزل ما قرار دهید. مانذر کردیم. و فرزندمان شفایافت. حال از شما خواهش می کنیم در این مجلس که منزل همسایه مان است شرکت کرده و روضه حضرت ابوالفضل بخوانید.

کرامات 88 شریک با حضرت ابوالفضل علیه السلام

حج آقا جواد افشار نقل کرد حدود سی سال قبل یکی از آقایان منبریهای تهران برای یکی از منبریها تعریف کرد. یک روز عصر از روضه بر می گشتم خانمی درب منزلی نشسته بود گفت آقا یک روضه ابوالفضل برای من می خوانی گفتم آری. مرابه اتفاقی راهنمایی کرد روی صندلی نشستم روضه خواندم ولی آن زن رفت درب منزل نشست. گفت فردا هم بیا. فردا هم گفت فردا هم بیا. روز سوم پاکتی به من داد که باز کردم دیدم چهارده تومان و پنج ریال است. روز بعد با اینکه راهم از آن طرف نبود برای حل معما پنج ریال از آن محل رد شدم دیدم درب منزل نشسته. گفت خانم شما پول به من کم ندادید ولی خواستم جهت پنج ریال را بپرسم گفت شوهرم سر هر کاری که می رفت بعد از دو سه ماه جوابش می کردند. من مسیحی هستم خانم مسلمان همسایه گفت به شوهرت بگو این مرتبه که کار گیر آورد نذر کن با حضرت ابوالفضل شریک شو. شوهرم قبول

عنایات حضرت ابوالفضل

کرد، مدت یک سال است که کار می کند و زندگی ما می گردد. در آخر سال 29 تومان اضافه آوردیدم نیم آن 14 و نیم تومان می شد نمی دانستیم چه کنیم. تا چشم ما به شما افتاد یادمان افتاد مسلمان ها روضه ابوالفضل علیه السلام می خوانند این بود که از شما خواستم برای ما روضه ابوالفضل بخوانید.

89: نجات کامیون و رانند ۵ مسیحی از سقوط در دره کرامات

آیت الله آقای حاج سید محمود مجتبه سیستانی نقل کرده اند که یک راننده مسیحی خدمت آیت الله العظمی حاج سید یونس اردبیلی رحمت الله علیه برای مسلمان شدن آمد و گفت در گردن ها رانندگی می کردم در گردن بلندي که کیلومتر ها ماشین سربالا می رفت ماشین از جاده خارج شد و به طرف پایین سرازیر گشت. کامیون بین زمین و آسمان قرار گرفت که وحشت زده از ته دل صدا زدم یا ابوفضل . یک مرتبه دیدم یک دست ظاهر شد کامیون را گرفت و در جاده اصلی گذارد. لذابه حقانیت اسلام پی ببردم و به قصد تشرف به اسلام خدمت رسیدم.

90: فرزند زن و مرد آسوری مذهب به نام عباس کرامات

شاعر دل سوخته جناب حاج اقا محمد علامه تهرانی چنین نقل می کند . روز تاسوعا یی در خیابان خانی آباد تهران مجلس روضه داشتم. راننده تاکسی گفت یکی از روزهای تابستان که مشغول کار بودم در اثر خستگی ماشین را کنار جوی آب پارک کردم عقب آن تاکسی دیگری پارک کرد. راننده آن جلو آمد و گفت من آسوری مذهب هستم. در دین شما کسی هست که با توسل به اورفع گرفتاریها شود. گفتم ما شخصیت های زیادی داریم ولی ما غالبا دست حاجت به کسی دراز میکنیم که دو دستش را در راه خدا داده به نام ابوالفضل العباس علیه السلام. ما الان که شب تاسوعاست به تکیه او می رویم . او همراه ما آمد و در تکیه ما با ما سینه زد و با زبان خودمی گفت (عباس) مرا محروم نکن. پس از مدتی آن مرد درب منزل آمد. گفت شماره ماشینت را به تاکسی رانی دادم و منزلت را پیدا کردم. گفتم حال مطلب چیست. گفت پنجاه پیراهن سیاه نذر کردم به خانه عباس بدhem. چون ان شبی که مرا بردى با هم سینه زدیم نذر عباس کردم که صاحب فرزند شوم . و پس از بیست سال از ازدواج با دختر عمومیم خداوند به من پسری عنایت فرمود که طبق نذر اسمش را عباس گذاشته ام. اکنون می خواهم نذرم را ادا کنم . من این داستان را در منزل یکی از دوستان که اولاد نداشت گفتم. همسر

عنایات حضرت ابوالفضل

ایشان بعدها پای منبر توسل به آن حضرت پیدا کرد و میگوید شما ارمنی را محروم نکردید مرا محروم نفرمایید.
که اکنون صاحب پسری از الطاف آن بزرگوار می باشد.

کرامات 91: شفای جوان کلیمی به برکت حضرت ابوالفضل علیه السلام

حجت الاسلام حاج آقا علی آتشی داماد آیت الله حاج شیخ جلال آیت الله از منبریهای معروف یزد چنین نقل کرد. یک شب ساعت 12 که همه خواب بودیم در صدا کرد بیدار شدیم. پشت درب پرسید م کی هستی گفت جوانم مريض است در حال جان دادن است. تشریف بیاورید برای نجات او متولّ به حضرت ابوالفضل شویم. وقتی به آدرسی که داد معلوم شد کلیمی هستنند درب را باز کردند. من جوانی را در بستر در حال مرگ و احضار دیدم. فوراً نشستم و روپنه ابوالفضل خوانده به ان بزرگوار متولّ شدم و بیرون آمدم فردا صبح زود مرد یهودی برای تشکر نزد من آمد و گفت فرزندم شفا یافت.

کرامات 92: شفا یافتن دکتر کلیمی با توصل به حضرت ابوالفضل علیه السلام

جناب مستطاب ذاکر اهل بیت آقای نور الله مرتضایی تویسرکانی ساکن شهر قم در تاریخ 1377/9/30 شمسی مرقوم داشته دکتر میرزا ابراهیم کلیمی که در شهر تویسرکان مطب داشت در شب شهادت حضرت ابوالفضل علیه السلام به دل در د دید مبتلا شد که دارو و درمان ها فایده نبخشید. از خادم مسلمانش چاره جویی کرد خادم به مسجد باغوار که روپنه ابوالفضل علیه السلام در آن برقرار بود یک استکان آب جوش با قند برداشته به دکتر میدهد. دکتر کم کم رو به بهبودی می گذارد. پرسید چه به من خوراندی که موجب سلامت من گردید. گفتم آب جوش و قنداز مراسم عزای حضرت ابوالفضل. پرسید ابوالفضل چه شخصیتی بود. داستان صحرای کربلا و شجاعت های آن حضرت و قطع دستان مبارکشان را گفتم. دکتر بلا فاصله نذر کرد هر ساله سه کیلو قند، یک کیلو چای به مسجد کمک کند. که از آیت الله تعالیٰ نماینده آیت الله بروجردی سوال کردند فرمودند تصرف در آن اشکال ندارد.

کرامات 93: شفای بچه زرتشتی

عنایات حضرت ابوالفضل

روزی برای ملاقات و احوال پرسی منزل ثقة المحدثین مرحوم حاج سید فخر الحسینی معروف به حاج سید حسن اصفهانی (روضه خوان) رفت. ناگهان یک زن زرتشتی سراسیمه و گریه کنان وارد شد. گفت حاج آقا فورا به منزل ما تشریف آورده روضه حضرت عباس بخوانید بچه ام در حال جان کندن است. اگر نمی توانید همین جا بخوانید. در دهليز منزل چند سکو بود آقا نشست و روضه توسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام خواند. زن زرتشتی گریه زیادی کرد و به منزل رفت. چند روز بعد مرحوم حاج سید حسین را ملاقات کردم از نتیجه پرسیدم فرمودند زن زرتشتی آمد و گفت خداوند به برکت حضرت ابوالفضل به بچه ام شفا عنایت فرمود.

کرامات ۹۴: شفای ذن زرتشتی

مرحوم حجت الاسلام حاج شیخ حسین فقیه خراسانی منزل مرحوم غلامعلی وریزد منبر می رفت فرمود. یک زن زرتشتی گفت لطفا به منزل من تشریف آورده روضه حضرت ابوالفضل بخوانید. گفتم برای منزل شما و این وقت نمی توانم. چون در منزل حاج غلامعلی منبر می روم گفت مانعی ندارد همانجا این روضه را بخوانید و توسل پیدا کنید. مرحوم فقیه خراسانی در همان منبر توسل پیدا کرد زن زرتشتی که در منزل خود بیمار بود به برکت آن حضرت شفا حاصل نمود.

یا ابوالفضل علیه السلام

هُرْم لبه‌ای تو یک صحرا عطش	قطره اشک تو یک دریا عطش
یک جهان ایثار یک دنیا عطش	در نگاه گرم تو حس می شود
آمدی دریایی غیرت با عطش	تا نینی عاشقان را تشهه کام
با تو دارد آب هم حتی عطش	تشنه بیرون آمدی تا از فرات
سوخت چون خورشید سرتاپا عطش	تا کویر خشک لبه‌ای تو دید
علقمه شد بزم غم سقا عطش	بی تو در میخانه خُم می شکست
قطره قطره آب می شد با عطش	بعد تو روح بلند عاطفه

کرامات ۹۵: مرد سنی مذهب ادا نذر می کند

عنایات حضرت ابوالفضل

جناب حجت الاسلام حاج سید حسین نقیبی همدانی می نویسد سال 1339 یا 40 از نجف اشرف به کرکوک مسافرت کرده تا زمینه ای برای تبلیغات به دست آوردم. در محله تسعین یکی از دوستان روحانی که اهل محل بود مرا به مسجدی به نام "زلفی ایونین" برد. میان مسجد روی نیمکتی نشسته مشغول صحبت بودیم که مردی چهل ساله یک گونی بزرگ شکر آورد و کنار ما نشست. نامش را پرسیدم گفت عثمان ولی با خنده گفتم با من شوخی می کنید گفت نه گفتم قبل سنی بودید بعد شیعه شدی. گفت نه. گفتم اگر شیعه ای نام عثمان چیست. اگر سنی شکر برای عزاداری چیست؟ گفت من سنی هستم. بچه دار نمی شدم دارو و درمان بی اثر بود. یکی از دوستان شیعه مرا به توسل به حضرت ابوالفضل ابن علی ابن ایطالب راهنمایی کرد. لذا من نذر کردم در صورت صاحب فرزندشدن هر ساله یک گونی بزرگ شکر به مجلس عزاداری کمک کنم. خداوند به من پسری عنایت فرمود لذا هر ساله نذرم را ادامی کم. گفتم بیا شیعه شو گفت همه بستگانم با من دشمن می شوند. شیعه شدن جرأت می خواهد.

کرامات 96: مرد سنی مذهب با توسل به حضرت ابوالفضل علیه السلام صاحب فرزند گردید

حضرت آیت الله العظمی آقای حاج سید محمد شیرازی مرجع معظم تقليد از آقای سید مهدی بلور فروش نقل می کند. در کربلا معاً یک زن سُنی گرد از من مقداری جنس خرید و گفت من کسی را ندارم. می توانم شب منزل شما سر ببرم. قبول کردم. در منزل به همسرم گفته بود در طول ده سال ازدواج صاحب اولاد نشده ام. همسرم به او گفته بود به حضرت ابوالفضل متول شو. اگر تا سال دیگر صاحب اولاد شدی هر چه طلا در دست و گردن داری ند رآن حضرت کن. سال بعد ایام نوروز بود و سر من شلوغ بود. دو بعد از ظهر به منزل آمدم. منزل و کوچه را پر از افراد کرد دیدم. زنم را صدا کردم که این چه وضعیتی است. با خنده گفت بیا بالا. رفتم گفت آن زن کرد پارسالی صاحب فرزند شده. آمده طلاهایش را تقدیم حضرت ابوالفضل کند. اینها هم همه افراد نازا هستند آمدند طلاهای خود را تقدیم کنند.

کرامات 97: شفای زن فلج

جناب حجت الاسلام آقای شیخ سعید سعیدی طی سه نامه به دفتر انتشارات مکتب الحسین علیه السلام سه کرامات از کشور عمان نقل کرده اند. برادران شیعه در شهر خابوره حسینیه ای به نام ماتم العباس دارند که سالهای است مرکز عزاداری شیعیان است. زنی بود اهل تسنن با شوهر و چندبچه مبتلا به فلج گردید. شوهرش پس

عنایات حضرت ابوالفضل

از هزینه مبالغ زیادی برای معالجه و ندیدن نتیجه، زن و فرزندانش را به منزل پدر زن به قصد طلاق زن برد که همسر دیگر اختیار کند. این زن می گوید فردا هشتم محرم نزد شیعیان روز ابوالفضل است خواهش می کنم مرا به ماتم العباس شیعیان بیرید و به "علم العباس" یعنی به پرچم عباس بیندید. فردا او را کشان کشان به قسمت زنان آوردند. زمانی که سینه زنی شروع شد خانمی که مسئول زنان بو به این خانم مفلوج گفت بلند شو و با زنان عزداری کن. گفت میدانی من فلچ و قادر به بلند شدن نیستم. ان خانم می گوید "یا ابا الفضل العباس" بگو و از جا بلند شو. زن مریض با صدای بلند "یا ابا الفضل العباس" می گوید و از جا بلند می شود. زن با تعجب به پای خود دست می کشد و هیچ اثری از فلچ سابق نمی بیند. این زن بی اختیار با گریه شوق سر صدا راه می اندازد که ایجاد شور و هیجانی بین زنان می شود و لذا این خانم از هشتم محرم تا آخر صفر در آن مجلس خدمت می کرد و شوهرش که وهابی بود در مقابل این کرامات تسلیم شد و زن را به منزل بر گرداند.

در همان ماتم العباس ضریح کوچک یک متر در یک متراً مربع ساخته که به یاد ضریح آقا ابوالفضل عليه السلام به آن تبرک جویند روز هشتم محرم و اتمام سینه زنی ناگهان مقابل چشمان کسانی که بودند نوری قرمز رنگ و بسیار قوی هم چون قبه ای درخشنده روی آن ضریح ظاهر گشت که فوق روشنایی روز بود و چون مدت این نور کوتاه نبود فیلمبرداران از آن صحنه کلا فیلمبرداری نمودند که فیلم آن در شهر خابوره موجود است.

98: نجات از سقوط به دره کرامات

جناب حاج آقا ابوالحسین شکری در 18 صفر 1418 از حاج آقا رضا نظری نقل کرد که روزی دیدم در گردنۀ زالیابین بروجرد و اراک تریلی 22 تن آهن قسمت شیب جاده ایستاده رانده هم یک ارمنی است. گفتم موسیو از وسط جاده کنار برو گفت از سر گردنۀ سرازیر شدم. ترمز نگرفت و حاشت کردم گفتم خدایا ما در گرفتاریها کسی را نداریم ولی مسلمان‌ها حضرت ابوالفضل دارند. اگر حضرت عباس وسیله نجات‌نم شود مسلمان می شوم. ناگهان دیدم ماشین ایستاد. چه شد نمی دانم توقف کردم اول بروم بروجرد مسلمان شوم بعدیاً ماشین را حرکت دهم. او به بروجرد رفت و مسلمان برگشت و ماشین را برد.

99: نجات از سیل کرامات

جناب حاج ابوالحسن شریفی از کرج نقل می کند. سال 1342 شمسی که ساختمان سد کرج شروع شد با مهندس سد کرج مستر روبن مسیحی آشنا شدم او گفت وقتی انفجار شروع شد کارگران با طناب در دامن کوه

عنایات حضرت ابوالفضل

آویزان بودند همگی یک صدا ندامی کردند . " یا حضرت ابوالفضل " یک مرتبه دیدم سنگها از کوه جدا می شود ولی به کارگران اصابت نمی کند و آنها سالمند. این موضوع در خاطرم بود تا وقتی وسط رودخانه با کمر بند مخصوص خود را به تیر برق بسته تا سیمها را باز کرده در جای دیگر به تیرهای اصلی وصل کنم که ناگهان سیل عظیمی جاری شد و به من رسید و حشت کردم چون نمی توانستم از تیر برق جدا شوم. مرگ را پیش چشم خود دیدم. ناگهان ندای یا ابوالفضل علیه السلام به فریادم برس. سرم گیج خورد دیگر متوجه نشدم چه پیش آمد. زمانی به هوش آمدم که خود را در تخت بیمارستان دیدم که دکترهای آمریکایی آب از گلویم بیرون می آورند. آنها حیرت زده بودند من که به تیر برق بسته بودم چگونه کنار رودخانه میان ماسه ها پیدا ایم کرده اند در حالی که چند کارگر چندین دستگاه سنگین را با خود برده بودند آن هم تا چند کیلومتر لذا همه ساله نذری برای حضرت ابوالفضل دارم که آنرا ادا می کنم.

کرامات 100: ماشین مسروقه پیدا شد

حجت الاسلام حاج شیخ علی اکبر قحطانی دو کرامت نقل می کند.

سال 1346 شمسی ابتدای طلبگی در شیراز به جماعت مرحوم حاج سید محمد حسینی می رفتم. یک شخصی به آقากفت ماشین یک یهودی را که نزدیک همین مسجد مغازه دارد دزدیده اند. ایشان به هر وسیله اقدام کرده موفق نگردیده تا این که من او را راهنمایی کردم چیزی نذر حضرت ابوالفضل کنم. بعد از مدت‌ها ماشین پیدا شد. فرمود گوسفندر اسلام ذبح کند و گوشتش را به مسلمان بدهد.

کرامات 101: شفای پسر جوان یهودی

حجت الاسلام حاج شیخ عباسعلی اسلامی واعظ و موسس مدارس جامعه تعلیمات اسلامی فرمود در اصفهان منبر می رفتم یک روز شخصی پرسید یک یهودی 5-6 من شیرینی نذر کرده اجازه می دهید در این مسجد تقسیم کنیم. پرسید برای چه نذر کرده گفت پسر بعد از عمل جراحی در آستانه مرگ قرار گرفت و می گوید یا بالفضل فرزندم را شفاعت کن. فرزندم کمی خوابش برد. در خواب می بیند اسب سواری پشت همان پنجره که او بستری بود آمد صدا زد برخیز خوب شدی بلند شو پسرم. او بر می خیزد دکترها تعجب می کنند حتی می‌بینند جای بخیه آن هم باقی نمانده است. حاج شیخ عباسعلی اجازه می دهد شیرینی ها را در مسجد تقسیم کنند.

کرامات 102: قهرو و توبه خادم مسجد حضرت ابوالفضل علیه السلام

جناب حجت الاسلام و المسلمين آقا ای شیخ باقر حسینی زفره ای چنین اظهار داشت . در یکی از روستاهای گرگان به نام (مرزنکلاته) مسجدی است به نام مبارک حضرت ابوالفضل علیه السلام. خادم آن مسجد به نام آفای اختری روزی بر اثر مشاجره لفظی که بین او و یکی از اهالی پیش آمد از خدمت مسجد استعفا داده و کلیه مسجد را به معتمدین روستا تحويل داد. شب خواب دید سوار ماشین از جاده هراز به سوی تهران در حرکت است. نرسیده به امامزاده هاشم ماشین به دره سقوط می کند. خادم مسجد به حضرت ابوالفضل متسل می شود. ماشین سالم ته دره قرار می گیرد. روز بعد خادم مسجد که با عصبانیت کلید را تحويل داده بود با چشم گریان و عرض معدرت از آن حضرت کلید را تحويل گرفت و به خدمت صادقانه ادامه داد.

کرامات 103: قدر ابوالفضلان را بدانید

مداخ اهل بیت جناب آقا محسن حافظی کاشانی شب 14 ذیحجه الحرام 1418 قمری مطلبی را که خود شاهد بود نقل کرد: شب تاسوعا 1374 شمسی حدود 9 و نیم شب از تهران از مجلسی برای منبر و روپوه مجلس دیگر می رفت. خانمی که نیمه محجبه بود سوار تاکسی شد و در مسیر دستجات سینه زنی را دید شروع کرد به گریه کردن گفت شما باید قادر ابوالفضلان را بدانید. گفتم مگر ابوالفضل تنها مال ماست. گفت من آسوری هستم زندگیم مرهون ابوالفضل است. اگر او نبود زندگی من نابود شده بود این را گفت و پیاده شد.

کرامات 104: مامور گستاخ به غصب حضرت ابوالفضل علیه السلام دچار می شود

زمان ناصر الدین شاه در تبریز مامور دولت در حالیکه سوار اسب بود از کاسبی مالیات طلب می کند و اصرار دارد تا نگیرد نرود. کاسب می گوید تو را به حضرت ابوالفضل قسم می دهم مرا معاف دار مامور گستاخ می گوید اگر ابوالفضل قدرت دارد شر مرا از تو کم کند. کاسب آهی میکشد و میگوید یا ابوالفضل به دادم برس. فورا اسب مامور سرکشی میکند به طوریکه مامور به زمین می افتد. اسب لگد پایی به سرو صورت او می زند فک بالا و پایین او میشکند. صدای عویشه همانند سگ کرد و به این وضع اسفیار به درک واصل می شود.

کرامات 105: یا ابالفضل غلط کردم

حاجت الاسلام و المسلمين آقای شیخ اسد الله اسماعیلیان در 24 صفر 1315 قمری نقل کرد بنده به اتفاق شیخی از نجف اشرف به کربلا می رفیم. شیخ گفت من به زیارت کربلامی روم امازیارت حضرت ابالفضل شد شد، نشد نشد. چون آن حضرت امام نیست. زمانیکه از زیارت امام حسین فارغ شد تا آمد سوار ماشین شود ماشین از مسافرین پر شد. عده ای هم بالای ماشین نشستند. شیخ تا خواست سوار شود ماشین حرکت کرد. شیخ به طرف کربلا برگشت و گفت یا ابا الفضل از این به بعد از این غلطها نمی کنم.

کرامات 106: در خواست مرگ و پشیمان شدن

حاجت الاسلام شیخ علی اکبر قحطانی از قول یکی از دوستان نقل کرد: مرحوم والدم حاج حسین اسماعیلی که فردی مورد وثوق بود در راه مشهد مقدس با شیخی پیر مرد اهل شیراز همسفر بودم. ضمن راه گفت چند سفر به کربلا می شرف شدم. گفتم کرامتی هم در این سفرها دیدی؟ گفت بله. در یک سفر عرض کردم یا ابالفضل دلم می خواهد در کربلا بمیرم و همینجا دفن شوم. فوراً مريض شدم و حالم و خيم شد. گفتم مرا کنار قبر آقا ببرید. اگر مردم دفعم کنید و الا با شما خواهم برگشت. نیمه های شب از مردن در کربلا پشیمان شدم عرض کردم آقا با شما بنی هاشم نمی شود شوخی کرد. بیهوش شدم در عالم بیهوشی دیدم آقا از ضریح مبارک بیرون آمد. و با جلوی پای خود اشاره کرد. فرمود ای شیخ اگر پشیمانی بلند شو. بیدار شدم دیدم دیگر هیچ اثری از کسالت در من نیست.

کرامات 107: کیفر سوگند کذب

حاجت الاسلام و المسلمين حاج سید هادی مجتهدی سیستانی نقل کرد: یکی از همسایگان ما مريض و به بیمارستان رفت خانمش تنها بود. در غیاب آنان منزلش را دزد برد. و یقین پیدا کرد. دزد همسایه اوست وقتی از او پرسید انکار کرد گفت باید به حرم ابوالفضل بیایی و قسم یاد کنی قبول کرد رفت و به دروغ قسم یاد کرد همین که به منزلش رسید زبانش آویزان شد و با صورت به زمین خورد و بعد از سه روز مرد.

کرامات 108: عنایت حضرت ابوالفضل علیه السلام به شیعیان در هند

جناب آقای عباس جعفرزاده ازاهالی تنگستان از توابع بوشهر نقل کرد، عده‌ای ازاهالی بندر بوشهر در برگشت از هندر کشته یک نفر فوت می‌کند. جنازه را برای دفن در یک آبادی می‌برند اهالی آن آبادی که از توابع هند بود باشمیر و نیزه به شیعیان که مربوط به متوفا بودند به عنوان این که شما کافرید مانع از دفن در آن محل بودند. جمعیت روبه عراق و کربلا کرده، و پس از اسلام عرض می‌کنند یا ابوالفضل آیاسزاوار است این مرد که از محبین شما است جنازه اش در دریا طعمه ماهی هاشود. ناگهان مشاهده کردند، سواری در بیابان پیداشد در حالیکه در دستش سرنیزه ای بوده هندو‌ها حمله کرد و متفرق شدند. جنازه را به راحتی دفن کرده و به کشته برگشتند.

کرامات 109: دستی که سیلی به صورت سینه زن ایعبدالله زدبیر یده شد

حجت اسلام آقای حاج اشرف کاشانی واعظ نقل کرد، در سن ۸ سالگی زمان رضا شاه ملعون که سینه زدن قدغن بود و مانع مجالس عزاداری بودند، درده اول محرم مابچه‌ها در کوچه راه افتاده و به سینه زدن مشغول شدیم روز نهم محرم بود در حال سینه زدن که روز عباس بن علی می‌گفتند این نوحه را (Abbas از کف بریز آب روان را عباس بشنو فغان کود کان را) می‌خواندیم، سروکله عباس پاسبان که همه از او می‌ترسیدند پیدا شد، و سیلی به صورت یکی از بچه‌ها زد، مادر بچه گفت، بچه رازدی ابوالفضل به دست بزند، همان شب آن پاسبان برای گرفتن سارق می‌رود سارق مسلح شلیک می‌کند یک دست او مجروح و قطع می‌شود که به او عباس یک دست در کاشان می‌گفتند.

کرامات 110: دعای هردو مستجاب شد

جناب حجت اسلام آقای شیخ محمد سمامی حائری از مرحوم آیت الله حاج سید محمد کاظم قزوینی متوفای ۱۴۱۵ قمری نقل می‌کند، یکی از خوانین ایران باخانواده اش به زیارت عتبات عالیات مشرف می‌شود خان دختر زیبائی همراه داشت، دختر در حالی که دستش به ضریح حضرت ابوالفضل علیه السلام بود، یکی از خدمه خان دستش را روی دست دختر خان می‌گذارد، دختر عرض می‌کند یا ابوالفضل آیاسزاوار است این بی‌ادبی کنار قبرشما، دست اوراقطع کن، خادم به خیال ازدواج با آن دختر هرچه داشت فروخت و پنجاه لیره طلا در کیسه ای گذاشت. بین راه خان متوجه شد پوشش را به سرقت برداشت لذا یک به یک قافله را گشتند. پول را در کیسه آن

عنایات حضرت ابوالفضل

خادم دیدندوبه عنوان سارق دستش راقطع کردند ڈدیری نه گذشت کیسه پول خان پیدا شد. خان گفت هرچه می خواهی درقبال دست بریده بتو خواهم داد، گفت فقط دخترترا، قبول کرد، پس از عقد دختر پرسید چرادست روی دست من گذاشتی گفت از حضرت ابوالفضل علیه السلام خواستم خان تورابه عقد من درآورد. دختر گفت من هم از آن حضرت خواستم دست راقطع کند و حضرت خواسته مرانیز اجابت فرمود.

کرامات 111: قسم دروغ خورد وهلاک شد

مرحوم آقا میر اسد میربابائی از علماء عامل و سادات بزرگوار و مهاجرین فی سیل الله در انقلاب بوده نقل کرد بین دو مسلمان اهل فقavar اختلافی رخ داد که در دادگاه مدعی گفت متهمنم باید هفت قدم به سمت قبله بردارد و به حضرت ابوالفضل علیه السلام قسم یاد کند که ادعایش صحیح است، رئیس دادگاه مسلمان نبود و قضیه را درست نمی فهمید ولی چون طرفین توافق کرده بودند قبول کرد. مدعی قسم به حضرت ابوالفضل علیه السلام یاد کرد در قدم پنجم به زمین خورد وهلاک شد. وضع دادگاه به هم خورد دکتر هم برگ فوت را صادر کرد. از سوی اولیاء امور آگهی رسمی صادر شد، از این به بعد در این دادگاه قسم به حضرت ابوالفضل علیه السلام ممنوع می باشد.

کرامات 112: کیفر اهانت به پرچم حضرت ابوالفضل علیه السلام

سال 1320 شمسی متفقین به مملکت ما ریخته بودند، با رفتن رضا شاه ملعون از کشور پس از سالها عزاداری آزاد شد. دسته های سینه زنی کودکان هم برنامه خاص خود را داشت. یک روز کودکی جلو دسته پرچمی سیاه در دست داشت پلیس پرچم او را از او گرفت. کودک با چشم گریان فریاد می زند یا بالفضل العباس علیه السلام پرچم ترا می برند. پلیس می گوید ابوالفضل لازم ندارد ولی متکای من روئه لازم دارد. همانجا دیدند به زمین افتاد و معالجه بی فایده بود و جان داد.

کرامات 113: کیفر قسم دروغ

آقای مهدی احمد که در چهار سوق مسجد ملاحسن مرحوم عطاری دارد نقل کرد: در قریه دوزآغل از توابع شهر ماکو دکاندار جوانی پانصد تومان به پول آن زمان به من بدھکار بود و در پرداخت تعلل می کرد. من برای وصول به قریه رفتم. متسافانه منکر شد. قرار شد به حضرت ابوالفضل قسم یاد کند که بدھی ندارد قسم یاد کرد.

عنایات حضرت ابوالفضل

من به شهر برگشتم فردای آن روز خبر دادند آن بدبخت به جای گردی مخصوص با گرد سمی خورده و مرده است.

کرامات 114: شفای جوان فلچ

جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای سید عبدالرسول موسوی (ابوادیب) در تاریخ سوم ذیحجه الحرام 1418 قمری نقل کرد: جوانی که بیش از بیست سال نداشت و به علت فلچ با ولیچر حرکت می کرد وارد صحن مطهر حرم حضرت ابوالفضل شد و توقف کرد . در حالی که مدارک پزشکی خود را در دست داشت و همه پزشکان جوابش کرده بودند به کفسدارها التماس می کرد او را به حرم ببرند قبول نمی کردند. احساساتی شد رو به حضرت ابوالفضل (ع) کرد عرض کرد همه دکترها جوابم کرده اند به تو توسل پیدا می کنم. ناگهان مدارک خود را به طرف ضریح پرت کرد. از روی ولیچر بلند شد در حالیکه شفا یافته بود مردم ریختند لباسهایش را برا ی تبرک پاره کردند.

کرامات 115: سوء استفاده از عنوان حضرت ابوالفضل عليه السلام

جناب حجت الاسلام والمسلمین حاج مروج مکتب اهل بیت آقای سید محمد کاظم طبسی می فرماید در کربلا خادم حرم مطهر حضرت ابوالفضل زوار شش امامی را که قائل به مهدویت اسماعیل پسر حضرت امام صادق علیه السلام و به اسماعلیه مشهور هستند به سردادب زیرزمین حضرت ابوالفضل می برد تا از لیره هایی آنها انعام می دهند استفاده کنند. هر چه مردم او را منع کردند اثر نبخشید دیری نگذشت جوان رشیدش از دنیا رفت خودش نیز چندی پیشتر زنده نماند .

کرامات 116: کیفر جسارت به مقام والای حضرت ابوالفضل عليه السلام

جناب حجت الاسلام والمسلمین آقا شیخ محصل یزدی صاحب مجله معروف جعفری در نقلی چنین فرمود. روزی چند نقر در مهریز یزد برای تقسیم ارث پدر نزد من آمدند یکی از این وراث زن بود. به برادرها گفت شما را به حضرت ابوالفضل به هم خیانت نکنید. یکی از برادرها با کمال بی شرمی گفت اگر حضرت ابوالفضل قدرت داشت دست خودش را حفظ می کرد دیری نگذشت که این فرد گستاخ در یک تصادف دست و پایش خرد شد و به وضع فلاکت باری با از دست دادن زندگیش مبتلا شد.

کرامات 117: اهمیت قسم یاد کردن به حضرت ابوالفضل علیه السلام

جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای شیخ ابراهیم صدقی چنین نقل می کند: یک و کیل دادگستری در کربلای معلو گفت فردی به قتل یک نفر متهم شده بود. اما چون بینه و شاهدی در کار نبود تا اتهام او نزد قاضی ثابت شود فرد مذکور شرکت در قتل را انکار کرد. قاضی ناگزیر خواست اور ا به قرآن قسم دهد متهم حاضر شد. و کیل گفت من از قاضی خواستم اجازه دهد متهم را به صحن حضرت ابوالفضل برد و به آن حضرت قسم بدhem. قاضی اجازه داد. در مقابل حرم آن حضرت به او گفتم به حضرت ابوالفضل قسم یاد کن که این قتل از تو صارد نشده است. فرد متهم حاضر نشد به حضرت ابوالفضل قسم یاد کند لذا نزد قاضی به جرم خویش اقرار کرد.

کرامات 118: با قسم دروغ به فلنج مبتلا گردید

جناب آقای عبدالحسین جواهر کلام از پدر بزرگوارش چنین نقل کرد: والد ما جد این جانب هم از پدر گرامیش چنین فرمود دو نفر در یک نزاع شخصی پس از درگیری قرار می گذارند قسم بخورند آنهم به نام حضرت ابوالفضل علیه السلام . هر دو قسم یاد می کنند . شخصی مدعی که به دروغ قسم یاد کرده بود بعد از قسم به فلنج دچار می شود. که ارجاع به طیب واستفاده از داروهای کلی بی اثر بود تا سرانجام متول به همان بزرگوار می شود و مورد عنایت قرار می گیرد.

کرامات 119: همیان گمشده پیدا شد

جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای شیخ علی اکبر قحطانی از حاج رضا خرمی کربلایی پیوسته برای گشایش امور به درگاه حضرت ابی عبدالله و قمر بنی هاشم علیهم السلام توسلاتی داشت. یک روز در مسیر راه همیانی پر از پول رائج زمان می بیند و بر می دارد و می پنداشد دعایش مستجاب گردیده، در حالی که این پول متعلق به زواری بوده که نزد شخصی امین سپرده بودند . صاحب آن پول از آن شخص مطالبه میکند. جواب می دهد نمی دانم چه شده و نیست. لذا به آن دو بزرگوار متول می شود. شب حضرت سید الشهدا علیه السلام را به خواب می بیند و به او می فرماید فردا شخصی به این نام و نشان کسی می آید همیان را به او بده، فردا آن

عنایات حضرت ابوالفضل

شخص باهمان نشانه ها آمد ولی هوای نفس مانع شد همیان را بدهد حتی در مراجعه دوم و سوم. شب سوم خواب می بیند حضرت سیدالشهدا همراه حضرت ابوالفضل با هیبت و عظمت خاص حضور دارند و حضرت ابوالفضل در حال غصب حربه ای در دست دارد به او می گوید فردا صاحب همیان نزد قبر من می آید همیان را به او میدهی. از خواب بیدار می شود همیان را پس از مراجعه به او میدهد و کار او هم به عنایت آن حضرت اصلاح می گردد.

کرامات 120: در اختلاف مرزی متول به قسم گردیدند

زمانی بین دو روستا اختلاف مرزی ایجاد شد که منجر به شکایت به ادارات دولتی گردید. مسئولین ادارات در محل حاضر شدند. بالاخره منجر به قسم خوردن گردید به این صورت که هفت قدم سوی قبله برداشته و به حضرت ابوالفضل علیه السلام قسم یاد کند. مراسم انجام گرفت فرد قسم یاد کننده در قدم پنجم ناگهان افتاد و مرد که اسم آن محل را الان هم (ایت اولن) یعنی محل مردن سگ یاد می کنند.

کرامات 121: مدعی کثرت دانش نسبت به حضرت ابوالفضل علیه السلام

یکی از اساتید حوزه علمیه هیچ گاه به زیارت حضرت ابوالفضل نمی رفت. علت از او پرسیدند این بدبخت با کمال بی شرمی گفت من از آن حضرت بیشتر درس خوانده ام. پس از چندی شاگردان استاد را مجبور به رفتن زیارت کردند. زمانی که استاد باحالت کراحت همراه جمعی وارد صحن مطهر گردید. ناگهان دستی به سینه اش خورد و او را چند قدمی به عقب پرت کرد و بی هواس ساخت. اطرافیان متوجه نشدند به استاد چه گذشت. وقتی به هوش آمد از او پرسیدند قضیه را آشکار ساخت. معرفتش به حضرت زیاد شد و از روی شوق و ارادت به زیارت آن حضرت شتافت.

کرامات 122: کیفر مدعی هم شأن بودن با حضرت ابوالفضل علیه السلام

جناب حجت الاسلام والمسلمین مرحوم حاج شیخ محمد تقی امینی اراکی انجданی فرمود: سالیان قبل که نوعاً به طور قاچاق به عتبات عالیات می رفتدند نزدیکی صحنه کرمانشاه ژاندارمری به نام نریمان جلوی ماشین را می گیرد. دستور می دهد زوار بر گردند. زوار او را قسم می دهند به قمر بنی هاشم که مانع رفتشان نشود. آن خیث می گوید عباس کیست او هم شان من است یک چکمه پوش بوده است. به محض گفتن این کلام زشت

عنایات حضرت ابوالفضل

و کفر تیری که معلوم نشد از کجا آمده است آمد و اور اسرنگون کرد. زوار به سمت کربلا بلامانع حرکت کردند. لذا آن گرنه را به نام گردنۀ نریمان کش نامیدند.

کرامات 123: مرگ سرکوده مغورو در حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام

در جنگ بین المللی یکی از سرکرده‌های قشون آمده بود که خزانه و موزه حرم سید الشهدا علیه السلام را به غارت ببرد کلید دار از دادن کلید به او خودداری میکند. او اصرار میکند کلید دار ناگزیر متسل به حضرت ابی عبدالله می‌شود. شب در عالم خواب می‌بیند که حضرت به او می‌فرماید فردا کلید را روی ضریح مطهر حضرت ابوالفضل علیه السلام بگذارد. سرکرده مزبور وقتی برای گرفتن کلید می‌آید کلید دار می‌گوید روی ضریح مطهر قرار دارد برو بردار. آن خیث با چکمه وارد حرم می‌شود که ناگهان حربه ای به او وارد شده به زمین می‌افتد که جسد پلیدش را به خفت از حرم خارج میکنند.

کرامات 124: نتیجه شوم قسم کذب

جناب حجت الاسلام سلاطۀ السادات نقل می‌کند: شخصی از اهل تسنن از یک شیعی مبلغی طلبکار بود و هر چه مطالبه می‌کرد نمی‌پرداخت و حاشا می‌کرد. مرد سنی گفت اگر راست می‌گویی دست به علم حضرت ابوالفضل بگذار و بگو من مقروض نیستم. بدھکار حاضر شدونزد خود فکر میکرد چون شیعه است آن حضرت از او حمایت می‌کند. همسر بدھکار به شوهرش گفت این کار را نکن صلاح نیست. او نپذیرفت و به درگاه حضرت ابوالفضل رفت و دست به علم مبارک گذاشت و به دروغ گفت من به این مرد بدھکار نیستم. از آنجا برگشت هنوز به صحن مبارک نرسیده بود که پسرش راصدا زد و دست خود را بر کتف او گذاشت و آهسته به راه افتاد و معلوم شد از دو چشم نایینا گردیده است.

کرامات 125: کیفر جسارت یک پلیس

جناب آقای مهدی در کتاب زندگانی حضرت ابوالفضل علیه می‌نویسد عمومی ایشان جناب ابوالحسن مسئول مدرسه الوعاظین لکنھو (در هند) نقل می‌کند، 1977میلادی ارتش ترکیه به عراق آمده بود. یک پلیس ارتش با آلات حرب می‌خواست وراد حرم سید الشهدا شود. خدام حرم مانع شدند گفتند باید بدون آلات حرب وارد شود. اعتنا نکرد و چند کلمه زشت به زبان جاری کرد. در این اثنا یک سیلی محکم به صورتش زده شد به گونه ای صورتش برگشت و از تفنگی که همراه داشت تیر رها شد و اور ازخمی کرد به زمین افتاد مردم او را

عنایات حضرت ابوالفضل

به بیرون حرم منتقل کردند. از او خون بسیاری رفت و سریعاً به جهنم واصل شد. بعض از خدام شب خواب دیدند وقتی آن پلیس داخل حرم شد ساعت دیدار حضرت ابوالفضل از برادرش ابی عبدالله علیه السلام بود که حضرت این جرات و جسارت را تحمل نکرد.

کرامات ۱۲۶: کیفر دژبان گستاخ

جناب آقای حاج آقا صادق زنجانی کربلایی کتاب فروش نقل کرد: جوانی سرباز در کربلا از سربازی فرار کرده بود. و درب صحن حضرت ابوالفضل ایستاده بود دژبانها آمدند او را دستگیر کنند. او به حرم حضرت ابوالفضل پناهنه شد. دژبانی که او را تعقیب می کرد اسمش عباس بود. او در پی سرباز فراری به درون حرم مطهر رفت که او را بگیرد. با اینکه رسم عرب چنین است که اگر کسی به منزل بزرگی پناهنه شود تعقیب نمی کنند. دژبان همان شب خواب دید آقای بالای سر او آمد با نوک پا به پهلویش زد و گفت حیا نمی کنی. لذا در نتیجه همین ضربه دچار پهلو درد شدیدی شد که در بیمارستان شورای پزشکی تشخیص علت ندادند. پدر و مادرش او را به حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام نذر کردند اگر شفا یافت از این شغل دست بردارد. او شفا یافت و از ان شغل استعفا داد.

کرامات ۱۲۷: اعتراض سارق

جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای شیخ علی اکبر قحطانی از جناب آقای حاج صادق خوشحال نقل کرده که روزی در صحن مطهر حضرت ابوالفضل عبور می کرد. دیدم عده‌ای از اعراب شخصی را که متهم به سرقت گاو است به ایوان صحن آن حضرت برای قسم خوردن آورده‌اند. یکی از خدام حرم به فرد متهم گفت اگر گاو را سرقت کردی قسم نخورد که برایت خطر دارد. ولی متهم انکار کرد. طبق تشریفات خاص برای قسم یاد کردن به او گفته‌اند سه قدم به جلو برو و سپس باز گرد. آن شخص که نصیحت خادم را گوش نکرده بود تشریفات قسم خوردن را انجام داد و در همان مکان مقدس نصف صورتش برگشت و به زمین افتاد. با وقوع این حادثه بستگانش به سرقت گاو توسط او اعتراض کردند و او را برای توسل به ضریح مطهر سید الشهداء برداشت و به ضریح بستند. مادرش متولی به حضرت گردید. حال سارق به جهت توبه‌ای که کرد خوب شد و به سرقت گاو اقرار کرد.

کرامات ۱۲۸: کیفر زن دزد در حرم حضرت ابوالفضل علیه السلام

عنایات حضرت ابوالفضل

مرحوم جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج جواد فاضل هرندی فرمودند روزی در حرم مطهر حضرت ابوالفضل مشغول زیارت بودم که ناگاهه‌همه‌می ای بلند شد هر چه به اطراف نگاه کردم علت را نفهمیدم . تا اینکه دیدم نزدیک ضریح مطهر زنی از زمین بلند شد و در هوا معلق گشت و متصل وقوق می کند . خدام حرم با چهار پایه بلند او را گرفتند به زمین گذاشتند و از حرم بیرون بردنند. معلوم شد این زن در حرم دزدی میکرد. و خدام حرم دزد را پیدا نمی کردند . معلوم می شود صبر حضرت قمر بنی هاشم لبریز شده و به غصب حضرت مبتلا گردید . بعد خبر هلاکت آن زن داده شد.

کرامات ۱۲۹: شفای کمر درد شدید

جناب آقای احمد شاهپوری ارانی استاد دانشگاه آزاد اسلامی مرقوم داشته اند سال ۱۳۳۰ شمسی و ماه ذی‌حجه مراسم حج نزدیک می شد . در بین طلبه های حوزه علیمه نجف اشرف از قدیم مرسوم بود از نجف تا کربلا پیاده می رفتند. در آن سال ما گروهی از طلاب در معیت حضرت آیت الله شیخ آقا بزرگ تهرانی از نجف عازم کربلا شدیم . این حقیر بدو ورود به کربلا مريض شدم و به کمر درد شدید دچار گردیدم که قادر به حرکت نبودم ناراحت از اینکه دوستان همه موفق به رفتن حرم و زیارت ومن محروم . در حالیکه روی پشت بام از درد کمر به خود می پیچیدم چشمم به گبند حرم قمر بنی هاشم افتاد اشکم جاری شد عرض کردم آقا من یک طبله غریبم به قصد زیارت شما آمدم ام . رفقای من موفق و من از فیوضات محروم. هر کسی حاجتی دارد ما او را در خانه شما هدایت می کنیم حال خود به شما محتاجیم. یک لحظه نفهمیدم خواب بودم یا بیدار مثل اینکه کسی به من گفت چرا حرم نمی روی . یک مرتبه به خود آمدم بلندشدم دیدم صحیح و سالم هستم مثل اینکه اصلا دردی نداشته ام. مفاتیح را برداشتم به حرم مشرف شده به زیارت امام حسین رفم و به دعای عرفه موفق گردیدم.

محزون و غمین و خسته ام یا عباس دریاب که دل شکسته ام یا عباس

ای دست بریده ات کلید هر قفل پای علمت نشسته ام یا عباس

کرامات ۱۳۰: جوان مردہ زندہ گردید

جناب آقای شریفی از خطیب توانا حجت الاسلام والمسلمین حاج شیخ احمد معرفت نقل کرد که در یکی از شهرهای خارج کشور شخصی سالها از فرزند محروم بود. واز این جهت دائم محزون و غمگین دیده میشد. حسینه ای به نام حضرت ابوالفضل علیه السلام در آن شهر بود. متصدی حسینه به او گفت شما متول به

عنایات حضرت ابوالفضل

حضرت ابوالفضل علیه السلام شوید نذر کنید اگر صاحب فرزند شدید یک کُتل نذر حسینه کنید قبول کرد و صاحب فرزند پسری شدو سال بعد فرزند به بغل با کتل نذری وارد حسینه شد چند سال گذشت هر سال کتلی برای حسینه میاورد تا آنکه فرزند به دوازده سالگی رسید روزی که کسی در منزل نبود پسر در استخر منزل افتاد و فوت کرد وقتی مادر وارد منزل شد فریاد کشید و همسایه ها جمع شدند و به سراغ پدر رفته بدر گفت شاید دیگری است چون فرزند بیمه ابوالفضل علیه السلام است. وقتی وارد منزل شد و فرزندش را در استخر دید حاشش دگرگون شد. کتل را آورد کنار استخر گذاشت فرزندش را از آب بیرون آورد و فریاد زد یا قمر بنی هاشم، یا بالفضل العباس علیه السلام خود قضاوت کنید. من این کتل را نذر شما و برای فرزندم تهیه کردم تا علمدار شما باشد آنرا به چه کسی تحويل دهم، خود قادر نیستم آنرا بردارم در همین حال کسانی حضور داشتند و دیدند آن نوجوان عطسه ای زد واز جا بلند شد و پدر علم را بدستش داد. از آن پس هیچگونه کسالتی در او مشاهده نشد.

ای شیردلیر کربلا عباس	سقای شهید نینوا عباس	ای معدن خوبی ووفاعباس	ایثار توعقل را کرده مبهوت	دشمن همی زشجاعت لرزید
ای جان جهان تورا فداعباس	در راه حسین جان فدا کردی	توعامل امن خیمه ای یاعباس	لب تشنہ به آب دست بردی	افتدای بیاد پیشواعباس
زان آب نخورد آمدی بیرون	با قلب سلیم و باصفاعباس	خورشید فتوت ووفا عباس	تو عاشق حق سرمدی بودی	بی مهر حسین ره نمی رفتی
در سوگ تو کردناله یاعباس	در سوگ تو کردناله یاعباس	در سوگ تو کردناله یاعباس	در سوگ تو کردناله یاعباس	در سوگ تو کردناله یاعباس

درزنگی آباد کرمان

درزنگی آباد کرمان بقعه و بگاهی است به نام گذرگاه حضرت ابوالفضل علیه السلام حاج محمد زنگی آبادی دریکی از شباهی میلاد مسعود حضرت ابوالفضل علیه السلام این شعر ارسروده است.

نام عباسِ علی بر سر ایوان دارد	این گذرگاه که مشتاق فراوان دارد
راز هادر دل سودا زده پنهان دارد	قدمتش می رسد اکنون به دویست و هفتاد
زین سبب عاشق دل خسته چندان دارد	این مکان موجب اخلاص و شفابس شده است
به محیطش همه جا حاجب و دربان دارد	به ادب پای گذارند ملائکاینجاست
	دوست دارم

عنایات حضرت ابوالفضل

گر در این عالم نشد در عالم دیگر بگیرم	دوست دارم تا که دل از چرخ بازیگر بگیرم
پنجه مشکل کشا آنکه من از داور بگیرم	دوست دارم نام من ببابالحوائج باشد امّا
تا که همچون جعفر طیار بال و پر بگیرم	دوست دارم دست از پیکر جدا گردد خدایا
تمامگر آب حیات از ساقی کوثر بگیرم	دوست دارم آن قدر لب تشنّه باشم تاب میرم
تمادال افتخار از دست پیغمبر ص بگیرم	دوستدارم جان نثار مکتب توحید باشم
دوست دارم در بغل قنداقه اصغر بگیرم	دوست دارم تاقیامت از سکینه رُخ پوشم
تمادال افتخار از بانوی محشر بگیرم	دوست دارم تیر آید چشم من در خون نشاند
بر سرم زهراء بیايد زندگی از سرب بگیرم	دوستدارم چون تنم پامال سُمَّ اسب گردد
يا ابوالفضل العباس عليه السلام	
مهر زمین ماه بنی هاشمی	کوکب دلخواه بنی هاشمی
بحر خروشنده خشم علی	شمع وفا نور دوچشم علی
ساقی خاص حرم دل شدی	به ر مقایت چوتوم قبل شدی
چشم غزالان حرم سوی تو است	دست علی خود به دو بازوی تو است
رفته به دریا و نوشیده آب	ای دل عالم به عزایت کباب
سر به کف و پای جدل در رکاب	آمدی از دجله برون باشت اتاب
قطع شداد از پیکر تو هر دو دست	گرچه زیغه ای زمی عشق مست
دیده تونا و ک دین راه دف	گرشده ای گوهر دین را صدف
در دلت امید و به تن تاب بود	تابه بیرت به حرم آب بود
شد هدف تیر بلا مشک آب	آه که از کینه اهل عذاب

عنایات حضرت ابوالفضل

آب روان خون شد و برخاک ریخت	رشته امید تو از هم گسیخت
پشت و پناهش به تو محکم بُدی	آنکه پناه همه عالم بُدی
گفت که از داغ تو پشتم شکست	چون عرق مرگ به برویت نشست
وه که نکردی تو برادر خطاب	بر پسر فاطمه در هیج باب
شد قدر عنای توروی زمین	تابه شهادت که زطفان کین
فاطمه را بر سر بالین خویش	دیدی، بادیده حق بین خویش
یا ولدی زود بیا زودتر	این سخن بود ز چشمان تر
ای پسر فاطمه آدرِک اخاک	ناله زدی زین جهت از روی خاک
بر تو بود خلق خدار الامید	ای شده در کرب و بلانا مید
ماهمه در دیم و تو مارادوا	قبله حاجاتی و دست خدا
آنکه شد از لطف تو نومید کیست	هیچ کس از لطف تو محروم نیست
پشت مؤید ز معاصی شکست	رحمتی ای دست خدا را تو دست
تذکره کرب و بلایش بد	لطف نما صدق و صفایش بد
جامه ای دوخته خیاط ازل بربدنش	
جلوه گر نور خدا از رخ پر تو فکنش	آمد آن ماه که خوانند مه انجمنش
روشن از چهره تابنده وجه حسنیش	آیت صولت و مردانگی و شرم و وفا
جامه ای دوخته خیاط ازل بربدنش	ز جوانمردی و سقائی و پر چمداری
و آنکه الفاظ ادب تعییه در هر سخنیش	آنکه آثار حیا جلوه گر از هرنگه ش
خم فلک گشت که تابوسه زند برد هنیش	میوه باغ ولایت به سخن لب چو گشود
که شد از خلف اجل چاک چو گل پیر هنیش	کوکب صبح جوانیش نتابیده هنوز

عنایات حضرت ابوالفضل

آفرین گفت برآن بازوی شکر شکنش

آن چنان تاخت به میدان شهادت که فلک

آن چنان سوخت که شد بی خبری از خوبیشتنش

همچو پروانه دل سوخته از شوق وصال

شد جدا زودتر از سایر اعضاء ز تنش

خواست دستش که رسد زود بدامان وصال

از کرم پاک کن از چهره غبار محش

کوته از دامنت ای شاه مکن دست (رضای)

پس بوسه بردو دست تو سبط رسول کرد

دست توراچو حضرت زهرا قبول کرد

مشکل گشایت متحیر عقول کرد

معجز نما حسین چودست گرفته است

فرزند خود خطاب توراچون بتول کرد

(ام البنین) به هردو جهان گشت مفترخ

خورشید شادی از غم تو چون افول کرد

پاینده است غصه ات ای ماه کربلا

هر کس (حسان) زراه مودت عدول کرد

هر گز نمی رسد به بهشت رضای حق

به خدا عاشق و دیوانه و مستم عباس

عاشق روی تو از روز ازلستم عباس

تو مپندار که بیگانه پرستم عباس

برره عشق تو تاصبح نشستم عباس

دل غمین در پی دیدار تو، دیوانه صفت

به هوایت به خدا توبه شکستم عباس

توبه کردم که به خوبان جهان دل ندهم

رشته دوستی یکباره گستم عباس

در ره عشق توازنستی وا زجان و دلم

دل به خوبان دگر جز تو نبستم عباس

از میان همه خوبان و فادر جهان

به خدا، عاشق و دیوانه و مستم عباس

من (فاخر) که ز عشق رخت ای ماه تمام

در قحط آب از دست خود هم دست می شست

عنایات حضرت ابوالفضل

خود را زتاب تشنگی بی تاب می خواست	مردی که اهل خیمه راسیراب می خواست
مردی که حتی خصم راسیراب می خواست	آمد سراغ شط ولیکن تشه بروگشت
دریا تماشا کن که از شط آب می خواست	بامشک خالی امتحان دجله می کرد
بیعت زدیرای شرف مرداب می خواست	دشمن ازاومی خواست تاتسلیم گردد
راه شب از خورشید عالمتاب می خواست	جمعی که عمری خادم خفاش می بود
مردی که با غ عشق راشاداب می خواست	در قحط آب از دست خود هم دست می شست
طبعم به سوگ عشق، شعر ناب می خواست	دیشب که شوری در دلم افکنده بودند

ای آب تو بی ادب نبودی

تو خود مگر از عرب نبودی	ای آب تو بی ادب نبودی
دربادیه میهمان نوازی	رسم عرب است و کیش تازی
خود آب به میهمان ندادی	این رسم، توازن میان نهادی
دربادیه تشه کام مردند	چندان همه رنج راه بردند
وازحله به کوفه می رود آب	آنها همه تشه رفته در خواب
ای سخت کمان و سست پیمان	از کرده نگشته ای پشیمان
این بوده و فای عهد احباب؟	مهمان تو تشه کام و بی آب
هر گز کفی از تو برنگیرد	گر (داوری) از عطش بمیرد
بهتر که ز سفله آب جستن	لب تشه به خاک و خون نشستن
زبان حال ابی عبدالله الحسین علیه السلام بالای سر برادرش حضرت ابوالفضل علیه السلام	
DAGHHA Pİ DRİPİ GÜMHA BE HEM PIYOSTE BOUD	RAH MEN AZ KİŞİRT DŞMEN ZHERSO BİSTE BOUD

عنایات حضرت ابوالفضل

بود سرتا پای من خونین وزینب خسته بود	بس که از میدان درون خیمه آوردم شهید
کارهایت ای بردار جان همه برجسته بود	هر شهیدی شاهکاری داشت در اینجا ولی
جام دردست رقیه منتظر بنشسته بود	تابه سوی خیمه برگردی مگر با مشک آب
گرچه دشمن هرزمان در هر طرف صددسته بود	من تک و تنها گشودم راه قربانگاه تو
مشک خالی و دودست و پرچمی بشکسته بود	بر زمین افتاده دیدم پیکرت راغرق خون
چون که رکن هفتم برهمت وابسته بود	پشت من از داغ جان سوزت بردار جان شکست
بس که دشمن عضو عضوت را زهم بگسسته بود	هر چه کوشیدم که در بر گیرمت ممکن نشد
بیشتر از من عدو با تیر چشمت بسته بود	خواستم آنگه بیندم چشمها یت را ولی
گریه اش در وقت جان دادن (حسان) آهسته بود	ناله عباس را تادشمن او نشنود
خون بھای دست تو	
تامیدیدم عزای دست تو	کاش می گشتم فدای دست تو
تکیه دارد برعصای دست تو	خیمه های ظهر عاشر اهنوز
تافتاده شاخه های دست تو	از درخت باغ سبز مصطفی
در عزای غم فزای دست تو	اشک می ریزد دوچشم اهل دل
سبز میگردد به پای دست تو	یک چمن گلهای سرخ نینوا
چیست آیا خون بھای دست تو	در شگفتمن از تو ای دست خدا
گفتار برادر با برادر	
با حیب خویش شرح راز کرد	شیر یزدان چشم خونین باز کرد
خاک و خون از پیش چشم بازگیر	گفت ای بر عالم امکان امیر

عنایات حضرت ابوالفضل

وقت رفتن سیر بیسم روی تو	بو، که چشمی بازدارم سوی تو
که دودستی بیش دردستم نبود	عذر هادارم من ای دریای جود
این بضاعت کن زاخوانت قبول	لطف کن ای یوسف آل رسول
دست، دست تواست درروز جزاء	گفت خوش باش ای سلیل مرتضی
که ذخیره محشر من است تواست	دل قوی داری مه پیمان درست
با دودست صد آدمی رادستگیر	چون به محشر دوزخ آید درز فیر

یا ابوالفضل العباس عليه السلام

عالی رامبتلای دست تو	دیده ام در کربلای دست تو
بی تو و بی ماجرای دست تو	کربلا این قدر شیدائی نداشت
باد، هست من فدای دست تو	هر که دارد باد دوست عالمی
بود دست من بجای دست تو	می کشد این حسرتم آخر که کاش
یک دوبیتی در رثای دست تو	شط بدان طبع رساحتی نداشت
کیست آیا آشنای دست تو	در حریمت ماسوابیگانه اند
گرچه می افتد بپای دست تو	سایه هم همسایه نامحرمی است
هیچ دستی ماورای دست تو	کار از دست تومی آمد که نیست
تانشید در عزای دست تو	کعبه از بعده تو می پوشد سیاه
سرنهاد در منای دست تو	ای به سودای تو اسماعیل ها
من به قربان صفائی دست تو	دست خود شستی ز آب ای روح آب
پیش آن طبع رسای دست تو	دیده ام شعر بلندم نارسا است

عنایات حضرت ابوالفضل

زبان حال ایعبدالله الحسین علیه السلام بالای سر برادرش حضرت ابوالفضل علیه السلام

صفایت بنازم ای اباالفضل	وفایت رابنازم ای اباالفضل
عراقم یا حجازم ای اباالفضل	نمی دانم کجا یم ازغم تو
زعمرم بی نیازم ای اباالفضل	جدا دیدم چو ازتن دست هایت
بین عمر درازم ای اباالفضل	نپایم بعد مرگت جزو ساعت
شهیدسرفرازم ای اباالفضل	لب تشهه گذشتی ازلب آب
دو دست پاک بازم ای اباالفضل	بدادی هستی خود بازدادی
تورای شاهbazم ای اباالفضل	فتوت بود وایثارو کرامت
بری از کبر و آزم ای اباالفضل	وجودت موج غیرت بود جرأت
بخواب ای سرونازم ای اباالفضل	جهان راغرق حیرت کردی از خود
همی در اهتزازم ای اباالفضل	زپرچمداری تو پرچمم گفت

که زیباتر زهر زیبا است عباس

به مردی شهره دنیا است عباس	کلید قفل مشکلها است عباس
فتوت صورت و معنا است عباس	مروت ریزه خوارخان لطفش
ولی بر ما سوامول است عباس	حسین بن علی راعبد صالح
برای زینب کبری است عباس	به دشت کربلا آرامش دل
که زیباتر زهر زیبا است عباس	بُودَبَدْرِ منیر هاشمیون

عنایات حضرت ابوالفضل

که در جود و سخا آقا است عباس

بزن بر دامنش دست توسل

ولیکن مادرش زهراء است عباس

اگرچه زاده ام البنین است